

SJUNDE INSEGLET

 Tack, broder! Medan vi förblir stående, låt oss be!

² Allsmäktige Gud, Livets Upphovsman och givare av alla goda, andliga gåvor, vi är i sanning tacksamma nu för den här mest fantastiska, enastående tiden av gemenskap i Din Närhet. Den markerar en stor höjdpunkt i våra liv, Herre, en tid som vi aldrig kommer att glömma, hur länge vi än skulle stanna kvar. Och vi ber, Gud, att i den här avslutande kvällen... Vi lägger märke till Skriften på högtidens avslutande dag, då Jesus stod ibland dem och ropade: "Om någon människa törstar, låt henne komma till mig!" Och jag ber, himmelske Fader, att det alltsammans ska upprepas igen ikväll, så att vi kan höra Herrens Röst kalla på oss, och kalla oss till tjänst åt Honom, att vandra tätare tillsammans. Vi känner, att vi har hört Hans Röst redan i öppningen av de här Inseglen, som har sagt, att det är den yttersta tiden, och att tiden är nära. Ge oss de här välsignelserna, som vi ber om, Fader, i Jesu Kristi Namn och till Hans ära! Amen.

Var så goda och sitt!

³ Jag skulle vilja lägga till det här, att av alla de möten jag någonsin har haft i mitt liv, så tror jag, att den här veckan har varit den härligaste tiden i hela mitt liv i möten. Det spelar ingen roll, vad jag har... Jag har naturligtvis sett stora kraftgörningar utföras tidigare, och helbräddagörelsemöten, men det här är mer än det. Det har varit en av de stora tiderna, höjdpunkterna i mitt liv, att få vara här. Och att få se det lilla tabernaklet anta det här annorlunda utseendet, inte bara det, men insidan antar ett annat utseende!

⁴ Och nu frågade jag Billy, han dröjde så länge med att komma och hämta mig. Han sa, att ännu en grupp hade blivit döpt. Vilket blir över hundra människor, som den här veckan blivit döpta i vår Herres Jesu Kristi Namn. Så vi är – är tacksamma. Och Gud välsigne Er!

⁵ Och om Ni nu inte har någon församling hemma, så inbjuder vi Er att komma hit och umgås med oss. Kom bara ihåg, att församlingen är öppen! Vi är inget samfund, och jag hoppas och litar på, att det aldrig kommer att bli något samfund. Bara en gemenskap, där män och kvinnor och pojkar och flickor möts omkring Guds bord och har gemenskap omkring Ordet, och vi har allting gemensamt.

⁶ Och nu har vi en underbar pastor, en verklig gudsmän, och jag är så tacksam för det. Om Ni kommer ihåg det, en syn för

ett år sedan, att Mat var upplagrad på platsen. Och det är exakt riktigt. Och vi är . . .

⁷ Nu har vi tillräcklig plats åt söndagsskoleklasserna för alla åldrarna, och vi är bara mycket tacksamma för den här möjligheten. En del har sagt, någon gång, att om de bara hade söndagsskoleklasser, dit de kunde skicka sina barn. Nu, Ni, de har dem nu. Så nu kan Ni bara komma precis hit och vara tillsammans med oss, om Ni inte har en församling hemma.

⁸ Naturligtvis, om Ni har en bra församling, som Ni går till, och som predikar Evangeliet osv., å, det är — det är bara en annan grupp av oss, ser Ni, någon annanstans. Men om Ni inte har något hem, och Ni är . . .

⁹ Jag förstår, att åtskilliga hade, har flyttat in från andra delar av landet, för att göra det här till sin hemförsamling. Och vi välkomnar Er förvisso hit till Herrens Ord. Och jag kommer ihåg, antar jag, att då jag for härifrån, så sa jag till Er, att — att mötena, så långt det beror på mig, skulle vara här i tabernaklet.

¹⁰ Jag vet inte ännu allt, som Herren har för mig i framtiden. Jag lägger det med förtroende i Hans hand, inte någon vidskepelse eller någonting. Jag bara väntar, dag för dag, på att Han ska leda mig till den plats, där jag skulle kunna vara till bättre nytta för Honom. Och då Han är färdig med mig, då litar jag på, att Han kommer att ta hem mig i frid.

¹¹ Och nu är jag mycket tacksam för samarbetet med människorna i tabernaklet. Liksom Billy talade om för mig den här veckan, att jag tror, att vartenda hem, som är representerat här omkring det här tabernaklet, har någon hos sig. De öppnade sina hem och platser och tog in människor, som inte skulle ha haft någonstans att ta vägen. Det där är nu riktigt kristliga gärningar. Och en del hem har bara stoppat in alla i vartenda litet hörn, de kunde, för att ge folk en plats att vistas på.

¹² För det här har varit en mycket svår tid, på grund av det här, något slags tillställning, som har pågått, i sport-världen, något slags korgboll eller någonting, och — och bokningar hade gjorts. Plus en stor grupp från . . .

¹³ Jag tror, att här i den här lilla kyrkan representeras omkring ungefär tjugoåtta eller trettio stater, är representerade just här i kyrkan, förutom två främmande nationer, och så den här lilla väckelseserien. Så det där tar i sig själv upp en hel del plats. Vet om . . .

¹⁴ Jag frågade idag en del människor, jag sa: ”Jag förstod, att det inte var alltför många människor från Jeffersonville-trakten i mötet.”

¹⁵ Någon tog ordet och sa: ”Vi kan inte komma in.” Tja, det, det var det. Det var orsaken. En del av polisen osv. ville komma till mötet, men sa, att de hade talat om det, sa de, men de kom upp,

och de kunde inte komma in, för det var redan fullt till och med före tiden, då de kunde komma in. Så de fick kanske sitt tillfälle senare, och de kom inte. Så nu kommer folk från andra platser, så vi är mycket tacksamma.

¹⁶ Nu vet jag inte. Nästa sak, som skulle följa på det här, skulle vara de Sju Basunerna i ett annat budskap. Men i Inseglen är praktiskt taget allting inkluderat. Församlingstidsåldrarna kom ner, och vi placerade dem först, vilket var — vilket var viktigast, men den tidens . . . Nu visar öppningen av Inseglen, vart Församlingen går, och hur Den avslutas. Och nu tycker jag, att Den himmelske Fadern förvisso har varit nådig mot oss, för att Han har låtit oss se, vad vi har.

¹⁷ Och jag säger så här, då jag tittar över gamla anteckningar, som jag predikade om för många år sedan. Jag kom bara in och sa det, som jag trodde var rätt, och fortsatte. Det var långt ifrån spåret. Och alla fyra av de där Inseglen, nu, jag hade det i en predikan på omkring tjugo minuter, alltsammans. De fyra hästryttarna i Uppenbarelseboken, jag slog ihop dem allesammans och sa: "En häst gick in vit." Jag sa: "Kanske det var den — den — den tidiga tidsåldern. Och nästa häst gick in i hungersnöd.", osv. så där. Men oj, då Ordet verkligen öppnades, var det hundra mil ifrån det.

¹⁸ Så det anstår oss att vaka och vänta. Och kanske det måste vara den här tiden för att göra det. Det kan vara många saker, som har sagts, som kan vara oangenämt för andra människor. Men jag tror, att då den stora avslutningstiden kommer, och vi möter vår Herre, ska Ni finna, att det var rätt. Jajamensan. Det — det — det är verkligen så.

¹⁹ Folk, som inte är från staden, nu, från olika platser runt omkring, kom in från olika stater och nationer, hur uppskattar jag inte Er vänlighet att resa hela vägen och att ta Era semester i anspråk. Och en del av dem till och med utan platser att bo på! Jag — jag vet, för jag har kunnat hjälpa en del av dem att få ett ställe att vistas på. Till och med utan pengar att äta för eller någonting annat, och så . . . Och kom i alla fall och väntade sig, att någonting skulle hända, som tog hand om det. Och med sådan stor tro på det där, att det inte spelade någon roll, om de måste gå utan mat eller ens en plats att bo på, de vill komma för att höra de där, de där sakerna ske ändå. Det där är verkligen modigt, vet Ni. Och alla har bara varit så hundraprocentiga!

²⁰ Jag mötte min svåger där bak, som var . . . Hade hand om murningen i kyrkan osv. Och jag talade om för honom, hur jag uppskattade hans jobb. Jag är inte murarmästare och vet ingenting om det. Men jag vet, vad ett rätvinkligt hörn är, och om det liksom är riktigt gjort.

21 Och han sa: ”Jag ska tala om för Dig.” Han sa: ”Det har aldrig funnits en sådan tid, knappast, då man någonsin har sett sådan harmoni ibland människor, då de alla arbetar tillsammans.”

22 Broder Wood, broder Roberson och allesammans bara placerade allting på sin plats. Och brodern, som — som satte upp akustiken, det. . . Jag menar högtalarsystemet och allting i kyrkan. De sa: ”Allting bara fungerade rätt.” Då de behövde någonting, stod det män där, som gjorde det. Så det är. . . Gud är i hela programmet. Vi är mycket tacksamma för det här.

23 Många betydande donatorer i församlingen, som hjälpte till att göra det, sådana som vår broder Dauch och syster Dauch, som sitter här, och många andra, som har donerat rikligt till den här saken. Och jag tror, att just nu saknar de inte det minsta, och allting är betalt. Så vi är mycket tacksamma för det.

24 Kom ihåg, att det är Din kyrka, för Du är en Kristi tjänare. Och det är, vad den är byggd här för, en öppen dörr till att skapa tjänare, och för tjänare, som redan är Kristi tjänare, så att de kan komma in och fröjda sig omkring Jesu Kristi gemenskap. Och vi vill, att Ni ska veta, att alla är välkomna.

25 Och då Ni nu hör mig ibland under smörjelsens tid liksom riva ner ridåerna för organisationerna, jag — jag menar inte det där emot Din pastor eller emot någon broder, syster i församlingen. För då allt kommer till allt, har Gud folk i varenda organisation, som finns. Men Han accepterar inte organisationen, Han accepterar individen i organisationen. Och. . . Det krävs inte någon organisation.

26 För att då folk blir så bundna till organisationen, då kan de inte se någonting annat än precis vad den där kyrkan säger, ser Ni. Och det skapar uteslutning av andra, och det är ett system, som Gud inte har behag till, och det är en världslig sak, som Gud aldrig har föreskrivit.

27 Så nu menar jag inte någon individ. Katolik, judisk, vad det än må vara, eller — eller metodist, baptist, presbyterian, vilken organisation som helst, inga organisationer och — och samfundsobundna och allting, Gud har Sina barn, som sitter där ute i dem. Förstår Ni? Och många gånger tror jag, att de är därute för ett ändamål, för att ge Ljus, och dra ut de förutbestämda ifrån allting överallt. Och — och på den där stora dagen kommer vi att få se då, att Herrens Jesu Kristi Församling kommer att kallas till det — till den stora mötestiden i luften, och vi kommer alla att få fara upp för att möta Honom. Och jag — jag väntar på den stunden.

Nu är det så mycket, som skulle kunna sägas!

28 Och ikväll, den sista, avslutande kvällen, är alla som vanligt. . . I ett helbrägdagörelsemöte finner jag, under förväntningarna på att stora ting ska ske i helbrägdagörelsemötet, vilket gör dem spända, nervösa. Och

så finner jag samma sak ikväll, att alla är i förväntan på att få se hur. . . Och varenda kväll har det varit på det viset, för öppningen av de där Inseglen.

²⁹ Nu vill jag göra det här riktigt klart. Varenda gång, varenda gång som de här Inseglen har kommit på plats, har allting, som jag någonsin trodde om Dem och har läst av andra människor, varit tvärt emot det, som kom till mig i rummet.

³⁰ Och mitt sinne vid den här tiden. . . Orsaken till att jag hade det där helbrägdagörelsemötet i förmiddags, var för att mitt mänskliga sinne håller på att bli så borta ifrån mitt eget sätt att tänka. Jag har försökt att stanna i ett — i ett rum med gardinerna nerdragna och en lampa på. Det här är den åttonde dagen. Och har inte ens kommit i min bil för att fara någonstans.

³¹ Jag måste följa med några bröder ner till bankerna för att underteckna några papper osv. ifråga om pengar och sådant, som hade lånats för den här kyrkan. Men jag — men jag kom raka vägen tillbaka och gick direkt till att studera.

³² Och det underliga, det har inte varit en enda person, som har sagt någonting. Och vanligen knackar de och drar och är i närheten. Det har inte varit en enda sak. Det har varit mycket fenomenalt.

³³ Där jag har ätit, hos broder Woods. Vanligtvis är det stället fullpackat med bilar däromkring. Och de hade åtta eller tio olika människor, som skulle komma och vistas hos dem under den här tiden, och inte en enda av dem kom.

³⁴ Och så i förmiddags, jag kommer aldrig att glömma den här förmiddagen, vår Frälsares nåd till Sin trötte, slitne tjänare. Då jag hade besvarat en stackars persons fråga så gott jag kunde och trodde, att jag hade gjort rätt. Och helt plötsligt, liksom om jag hade — jag hade tagit ifrån ett barn någonting, blev jag så dömd och visste inte, vad det var. Och jag tänkte, kanske var det så, att jag skyndade på för att komma till det där helbrägdagörelsemötet, kanske någon är farligt sjuk, som måste bes för just då. Och jag frågade åhörarna. Om några minuter uppenbarades det. Och någon sa: ”Skulle Du inte vilja läsa — läsa om Din text?”, eller någonting. Och den gången plockade jag upp min lilla papperslapp och läste den igen, såg efter vad den sa. Tittade ner på Böckerna, och det var helt och hållet annorlunda, frågan jag höll på att besvara. Förstår Ni?

³⁵ Får jag bara överlämna det här åt er! Då det övernaturliga kommer in, är det Kristi sinne. Man kommer så långt bort ifrån sitt eget tänkande, att i sitt eget tänkande. . . Det här, Ni. . . Jag kan inte. . . Låt mig inte försöka förklara det där, för jag kan inte. Förstår Ni? Jag skulle inte kunna göra det. Det finns ingen, som skulle kunna göra det.

³⁶ Hur kunde den där mannen, dvs. Elia, stå där uppe på berget i Guds Närvaro och dra ner Eld ifrån himlen, och sedan regn

strax efter Elden? Och sedan stänga himlarna, så att det inte regnade på tre år och sex månader och gå raka vägen tillbaka och kalla på regnet, på samma dag! Och under den där smörjelsen, hur. . . Och tog ut fyrahundra präster och dödade dem, och sprang sedan ut i öknen och skrek för sitt liv på grund av en kvinnas hot. Förstår Ni? Jesabel, hon svor att hon skulle ta hans liv. Då Ahab och de allesammans var där för att få se Guds Närvaro och den stora kraftgärning, som gjordes. Ser Ni, hans. . . Anden hade lämnat honom. I hans naturliga tänkesätt visste han inte, hur han skulle tänka, ser Ni. Han kunde inte tänka för sig själv.

³⁷ Och kom ihåg, att Ängeln la honom att sova och lät honom vila upp sig. Lät honom stå upp, gav honom några kakor, la honom sedan att sova igen och lät honom vila upp sig, och lät honom stå upp och gav honom några kakor igen. Och vi vet inte, vad som hände med mannen på fyrtio dagar. Sedan drogs han tillbaka i en grotta någonstans, och Gud kallade på honom.

³⁸ Försök inte förklara det där övernaturliga! Det kan man inte göra. Förstår Ni? Det enda man kan göra, är att bara gå vidare. Och jag försöker, att göra mig så klar, som jag kan, men hädanefter ska jag. . . Jag tror, att jag aldrig ska försöka det igen. Antingen kommer Ni bara att absolut tro eller inte. Och jag är. . . Ni ska få se varför litet senare.

Nu har jag försökt att vara ärlig. Det vet Gud.

³⁹ Och den där frågan i förmiddags. Jag försökte besvara den precis så ärligt, som jag visste hur. Jag läste bara första delen av versen, och det var. . . , skulle inte ha varit rätt. Men Den Helige Ande, som förstod att jag. . . Mitt sinne. . . Ser Ni, titta, vad som har skett de sista två eller tre dagarna! Ser Ni, jag – jag kallade sjuhundra. . . "Sjutusen" för sjuhundra. I förmiddags försökte jag, och det märktes av människorna, ser Ni, och det visade, att Ni passade på. En annan gång nu, då jag försökte säga "duvan", och jag kallade den för lammet, men det märkte jag på en gång. Och sedan, här, en som jag inte märkte ifråga om det där, Den Helige Ande vände helt om och gjorde mig uppmärksam på den.

⁴⁰ Det där är en dubbel bekräftelse på, att de här sakerna är riktiga. De är. . . Gud vakar över Det, för att se till, att Det är rätt. Det är riktigt. Det vill Han. Han vill, att Ni ska veta, att Det är Sanningen.

⁴¹ Han är Den, som sänder Det, för det var förvisso inte. . . Det var lika mycket en läxa att lära för mig, som det har varit för Er. Och så är vi. . . Jag är mycket tacksam för kunskapen, för att få veta nu av Herren, vilken stund vi lever i, ser Ni, vi lever precis i ändens tid, före Församlingens bortresa. Nu bara. . .

⁴² Vi har pratat, så låt oss bara be om Hans välsignelser över Ordet igen!

43 Vår himmelske Fader, här kommer den där härliga kvällen, en stor stund, då en härlig sak har skett. Den har varit alldeles i närheten av människorna. Och, Fader, jag ber, att det ikväll ska ges tillkänna, bortom ens en skugga av tvivel, för människornas hjärtan och sinnen, så att de skulle veta, att Gud fortfarande är på Tronen, och att Han fortfarande älskar Sitt folk.

44 Och det är stunden, stunden som världen har längtat efter att få se, den närmar sig nu, för den ropar efter återlösning. Vi kan se grundstenarna redo till att föra den tillbaka. Vi kan se grundstenarna redo till att föra Församlingen in i Kristi Närhet. Vi kan se Bruden ta form, sätta på sig bröllopsdräkten, göra sig i ordning. Vi kan se ljusen flämta. Vi vet, att vi är vid änden.

45 Nu, himmelske Fader, då det här nu kommer fram för att predikas, eller undervisas om den här stora, mäktiga tilldragelsen, som ägde rum i Härligheten för cirka tvåtusen år sedan, och gavs åt den store, älskade aposteln, Johannes. Och ikväll ska vi ska tala om Den. Låt nu Den Helige Ande komma fram i Sin mäktiga Uppenbarelskraft, så att Han kan få uppenbara för oss den där saken, som Han vill, att vi ska veta, liksom Han har gjort några av de sista kvällarna. Vi överlämnar oss åt Dig tillsammans med Ordet i Jesu Namn. Amen.

46 Nu kanske Ni vill slå upp i Era Biblar. Och det här är bara en kort vers, en enda vers i Skriften. Men det är den sista versen, den finns . . . Det sista Inseglet, rättare sagt.

Igår kväll talade vi nu om det Sjätte Inseglet.

47 Första Inseglet, som var då antikrist presenterades. Hans tid pågick, och vi såg, hur han gick ut.

48 Hur Väsendet, som presenterades som Guds Kraft, som gick ut tillsammans med antikrists makt, för att bekämpa den. Jag tror inte, att det skulle kunna finnas en fråga i någons sinne om det.

49 Sedan finner vi, att det är omedelbart därefter, i den församlingstidsåldern, som de där Väsendena gick.

50 Då vi kom igenom det, finner vi, att vi ändrade hela bilden där, inga fler Väsenden kom ut. Förstår Ni? Men det presenterade, kom fram till, över in i Vedermodans period, sedan Församlingen hade farit bort.

51 Så fullkomligt det passar ihop med församlingstidsåldrarna! Jag ser inte ett enda dugg, en enda sak, som inte passade in fullkomligt, till och med med tidsåldrarna och allting, och tiderna. Tänk på det! Det där visar, att det måste vara Gud, som gjorde det. Det mänskliga sinnet skulle inte kunna fatta det där. Och nu finner vi, att det där också, vi . . .

52 Herren lät oss ta Skriften, Den Heliga Skrift, vad Jesus sa skulle äga rum. Och hur skulle vi någonsin ha kunnat finna det? Och kommer här och uppenbarar och ger det precis exakt.

Hans predikan där, då Han besvarade det där, förklarar exakt på pricken sex av Inseglen, men Han utelämnade det Sjunde. Förstår Ni?

⁵³ Sedan då Inseglen öppnades, lägg märke till det, utelämnade Gud att uppenbara ens någon symbol för det Sjunde. Förstår Ni? Det är en fullkomlig hemlighet hos Gud. Lägg märke till det! Nu ska vi läsa i Bibeln, i det — det Sjunde Inseglet. Det finns i Uppenbarelseboken, det 8:e kapitlet.

Och då han hade öppnat det sjunde inseglet, var det tystnad i himmelen i omkring en halv timmes tid.

⁵⁴ Och det där är allt, vi har om det. Nu ska vi lägga märke till det.

⁵⁵ Och försöka att inte hålla på för länge, för många av Er kommer att vara på väg redan ikväll, för att komma hem. Och jag tänkte igen på att ha helbrägdagörelsemötet i förmiddags, vilket skulle låta Er fara på förmiddagen, Ni skulle inte ha behövt stanna över. Och nu . . .

⁵⁶ Och jag också, jag måste resa vidare till — till Tucson i Arizona, där jag bor. Och det är mitt hem nu. Och sedan vill jag — vill jag vara tillbaka här, om Herren vill, omkring. . . Familjen vill komma tillbaka i några dagar i juni. Och nu kanske jag kommer att kunna få möta Er allesammans här nere, en mötesserie vid den tiden.

⁵⁷ Mitt nästa avtalade möte är i Albuquerque i New Mexico. Jag tror, att det är den nionde, tionde och elfte. Jag kommer att vara där på torsdag och Långfredag. Så jag skulle ha alltsammans, och jag hade andra avtal, så jag kunde inte klara av det till den tiden, så jag ska ha torsdag kväll och fredag kväll i Albuquerque i New Mexico.

⁵⁸ Och så — och så det — det nästa jag vet, snart, är eventuellt. Vi vet inte säkert. Det ska vara hos mina goda vänner, gruppen *The Midnight Cry*, i . . . Uppe i Southern Pines i North Carolina.

⁵⁹ Och de är på telefon där inne nu, om vilket de har sänt telegram, meddelande och allting, och kommer så här nära för en annan grupp i Little Rock, av Jesus Name-folket, som jag hade möten hos borta i Cow Palace sista sommaren. De har sin konferens i Little Rock i Arkansas. Och de har ända sedan förra året önskat sig åtminstone en kväll. Rättare sagt, önskar sig alltsammans, men de skulle också vara redo för en enda kväll. Och så sa jag till dem, då jag inte visste precis, vad jag skulle göra, sa jag, att de kunde annonsera det "eventuellt". Så de kommer att ge besked litet senare.

⁶⁰ Har han nyss ringt? Mmm. All right. Vad sa Du? [En broder säger: "Hot Springs." — Utg.] Är det Hot Springs? Jag hade misstagit mig. [Den tjugofjärde.] Tjugofjärde vad. . . [Maj.] Maj? [Någon säger: "Tjugofjärde till tjugooåttonde juni."] Tjugofjärde

till tjuugoåttonde juni. Nu är det annonserat: ”Eventuellt”, dvs. ”om det är Herrens vilja”. Förstår Ni? Jag ska . . .

⁶¹ Här är orsaken till, att jag tycker om att göra de där sakerna. Ni kommer att lära Er litet senare, nu, ser Ni. Då jag far till en plats, tycker jag om att sätta ner mina fötter där och veta, att Gud sa: ”Far dit!” Så om fienden reser sig upp någonstans, säger jag: ”Jag är här i Herrens Jesu Namn. Flytta Dig bara undan!” Förstår Ni? Förstår Ni? Förstår Ni? Och man är — man är säker, på sin egen mark, ser Ni. Då Han sände en någonstans, kommer Han att ta hand om en. Förstår Ni? Men om man bara vågar sig på att fara, då vet jag inte, Han kanske inte är där. Så jag — jag vill vara så säker, som jag kan vara. Jag har tagit många, som Han inte sa till mig att ta, men jag — jag tycker om att vara så säker som möjligt. Herren välsigne Er alla nu!

⁶² Nu lägger vi märke till det, nu, att det här är bara en enda vers här, vi skulle vilja göra någonting bara litet — litet grand före det här. Som Ni la märke till, hoppade vi över det 7:e kapitlet. Det 6:e kapitlet avslutar det Sjätte, det Sjätte Inseglet. Men mellan det Sjätte Inseglet och det Sjunde Inseglet, är det någonting, som äger rum. Förstår Ni? Och så — så förtjusande det där är placerat precis på sin rätta plats mellan 6:e och 7:e kapitlet. Nu lägger Ni märke till, att i det 7:e kapitlet, så lägger vi märke till att mellan det Sjätte och Sjunde, finns det ett mellanrum. Ett mellanrum mellan det 6:e och 7:e kapitlet i Uppenbarelsboken, och det är mellan det Sjätte och Sjunde Inseglet, som det här mellanrummet är givet. Nu vill vi lägga märke till det här. Det är mycket viktigt, att vi lägger märke till den här lilla tiden.

⁶³ Kom nu ihåg, att efter det 4:e kapitlet i Uppenbarelsboken så är Församlingen borta. Efter att de — de fyra hästryttarna har gått ut, så är Församlingen borta. Förstår Ni? Allting, som hände Församlingen, hände fram till det 4:e kapitlet i Uppenbarelsboken. Allting, som hände i antikrists rörelse, pågick fram till det 4:e kapitlet. Och Uppenbarelsbokens Fjärde Insegel, både för antikrist och Kristus, avslutades. Och antikrist kommer till sin undergång, och, tillsammans med sin armé, och Kristus kommer med Sin armé.

⁶⁴ Det är en gammal strid, som började långt tillbaka, före tiden. Och då var de . . . Satan och hans änglar sparkades ut, och då kom de till jorden. Och striden satte igång igen, för att Eva bröt ner barriären, som hon var isolerad av, bakom Guds Ord. Och från just den stunden vann Satan striden över Guds Ord, för att en av Hans undersåtar, den svagare, släppte ner spärrarna. Och det är exakt så, han har vunnit striden varenda gång, det har varit för att en av Hans undersåtar har släppt ner spärren från Ordet.

65 Och det gjordes i den här sista församlingstidsåldern genom ett organisationssystem. Då den levande Gudens verkliga, äkta, heliga församling med en ljugande ryttare inte ville ta emot Ordet, och vände församlingen ifrån Ordet till dogmer.

66 Hur många vet nu, att det är dogmer, som den romersk-katolska kyrkan är byggd på? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Medger de det? Absolut. Visst. Förvisso medger de det. Det är inte alltsammans. De katolska, visst, det skulle inte såra deras känslor ett dugg, för de vet om det där. De la just till en ny en här för inte så länge sedan, att Maria var uppstånden. Ni kommer väl ihåg det, här för några år sedan, omkring tio år. Hur många kommer ihåg det där? ["Amen."] Tidningen där inne. Visst. Förstår Ni? Allting, den nya "dogmen". Ser Ni, det är dogmer alltsammans, inte Ordet. Förstår Ni?

67 En präst i ett samtal nyligen, han sa: "Herr Branham", sa han, "Gud är i Sin kyrka."

Jag sa: "Gud är i Sitt Ord."

Han sa: "Det är inte meningen, att vi ska bråka."

68 Jag sa: "Jag bråkar inte. Jag gör bara ett uttalande. Gud är i Sitt Ord. Det är riktigt. 'Vem som helst, som kommer att ta bort någonting ifrån Det eller lägga till någonting till Det', säger Ordet."

69 Han sa: "Men Gud gav . . . Kristus gav Sin Församling makt och sa till dem: vad de än band på jorden, skulle vara bundet i Himmelen, och vad . . ."

Jag sa: "Det där är exakt Sanning."

70 Han sa: "Vi har, på . . . Enligt denna princip har vi makt att lösa från synden."

71 Och jag sa: "Om Ni vill göra det på det sättet, som det gavs åt Församlingen och på det sättet, som de gjorde det, så ska jag acceptera det. Om Ni gör det, så finns det vatten här, att 'bli döpt i Jesu Kristi Namn i till Era synders förlåtelse', ser Ni, inte genom att någon talar om för Er, att Era synder är förlåtna." Förstår Ni? Förstår Ni? Det är exakt så.

72 Ge akt på Petrus med nycklarna på Pingstdagen! Kom ihåg, att han har nycklarna, som de talar om! Och männen sa: "Män och bröder, vad kan vi göra för att bli frälsta?"

73 Petrus sa: "Omvänd Er, varenda en av Er, bli döpta i Jesu Kristi Namn" (varför då?) "till Era synders förlåtelse, och sedan ska Ni undfå Den Helige Andes gåva. För löftet är till Er och till Era barn, dem som är långt borta, ja, så många som Herren, vår Gud, ska kalla." Det är riktigt. Så det avgör saken för alltid. Det är över alltsammans. Det åstadkom det.

74 Men, ser Ni, nu kom antikrist in, som vi har avbildat det och visat det. Vilken uppenbarelse! Oj, oj! Och att tänka sig alla dessa

år, som vi har sett det på väg att komma fram! Och här är det absolut, direkt SÅ SÄGER HERREN.

⁷⁵ Och nu lägger vi märke till det här mellanrummet, nu, mellan det 6:e och 7:e kapitlet. Det 7:e kapitlet i Uppenbarelseboken, nu, här är en — en . . . Uppenbaras en händelse. Den är inte här bara för ingenting. Det har inte satts in mellan det här för ingenting. Förstår Ni? Det finns här med avsikt, och det är en uppenbarelse, som uppenbarar någonting. Lägg märke till, hur mystiskt och hur matematiskt det passar precis in i Skriften! Förstår Ni? Exakt.

⁷⁶ Tror Ni på Guds matematik? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Om Ni inte gör det, kommer Ni säkert vilse i . . . Ni kommer säkert att gå vilse i Ordet, om Ni börjar sätta dit en fyra eller sexa, eller — eller någonting annat än just de matematiska orden, som går i ordning. Ni kommer säkert att få på Er scen en ko, som plockar gräs uppe i ett träd någonstans. Ni kommer säkert att gå fel. För Gud gör inte . . . Hela Hans Ord går fullkomligt i — i — i matematiken. Jajamensan. Fullkomligt, det fullkomligaste! Det finns ingen annan litteratur, som är skriven liksom Den, så fullkomligt i mate- — matematiken.

⁷⁷ Det — det 8:e kapitlet uppenbarar nu bara det 7:e Inseglets scen — dess scen, där ingenting annat uppenbaras, nu, ingenting. Uppenbaras inte i det Sjunde Inseglet . . . Det har nu ingenting att göra med det 7:e kapitlet i — i Uppenbarelseboken. Dess uppenbarelse av det Sjunde Inseglet är fullkomligt tyst. Och om jag bara hade tid . . . Jag ska försöka med några ställen för att visa Er.

⁷⁸ Hela vägen tillbaka, ända från 1 Mosebok, är det här Sjunde kap- . . . Rättare sagt det här Sjunde Inseglet är — är — är omtalat. Ända från begynnelsen i 1 Mosebok, är det här Sjunde In- . . .

⁷⁹ De här Inseglen kom ända fram. Skulle Ni inte kunna minnas i förmiddags, då de här sakerna togs upp? Och ge akt på det ikväll, då de tas upp! Och man finner, då det kommer till det där Sjunde Inseglet, att hon avbryter. [Broder Branham knäpper med sitt finger en gång. — Utg.] Ja.

⁸⁰ Jesus Kristus, då Han talade själv, berättade om ändens tid. Och då Han kom . . . Berättade om alla sex Inseglen. Då Han kom till det Sjunde, stannade Han. Där är det, ser Ni. Det är någonting stort.

⁸¹ Nu, nu ska vi tala här nu om det här 7:e kapitlet, bara en minut, för att — för att liksom få in det mellan Sjätte och Sjunde Inseglen. För det är det enda material, som vi har att gå på just nu, det är det Sjätte . . . Mellan det Sjätte och Sjunde Inseglet, det är utkallelsen av Israel.

⁸² Nu har jag många fina vänner från Jehovas Vittnen, som sitter här, som är . . . Eller har varit. Kanske är en del av dem

fortfarande Jehovas Vittnen. Men de har alltid menat, herr Russel gjorde det, att de här etthundrafyrtiofyrtusen skulle vara Kristi övernaturliga Brud. Förstår Ni? De . . . Det är de inte.

⁸³ Det har ingenting alls att göra med församlingstidsåldern. De är absolut Israel. Nu ska vi läsa om några minuter. Det här mellanrummet, nu, mellan det Sjätte . . . , mellan Inseglen, är kallelsen och beseglingen av de etthundrafyrtiofyrtusen judarna, som kallas i Vedermodans period, sedan Församlingen är borta. Förstår Ni? Det har ingenting alls att göra med församlingstidsåldern. Å, de kallas och i fullkomlig harmoni med Skriften. Daniels sista tre och en halv veckor, som gavs åt Daniels "folk", ser Ni, inte åt hedningarna. Till Daniels "folk", och Daniel var jude!

⁸⁴ Lagg nu märke till Israel, Israel tror bara på sina profeter, och det sedan de har bekräftats.

⁸⁵ Och ingenstans genom församlingstidsåldern, sedan den tidiga apostoliska Församlingen, har den protestantiska församlingen någonsin haft en profet. Tala om för mig, vem det var, och visa mig det! Aldrig! De hade det i den tidiga apostoliska tidsåldern, en som hette Agabus, vilken var en bekräftad profet. Men i . . . Då hedningarna kom in, in i Guds arvedel, och Paulus vände sig till hedningarna. Efter att Petrus, som vi läste igår kväll, hade fått ifrån Herren, att: "Han tog ut ett – ett folk ifrån hedningarna åt Sitt Namn, Sin Brud.", sedan har det aldrig funnits en hednisk profet på historiens sidor. Gå nu bara bakåt genom historien och ta reda på det, Ni! Varför? Exakt, det skulle vara tvärt emot Ordet. Exakt.

⁸⁶ Då det första gick ut, var det ett lejon, det *var* profeter: Ordet.

Det nästa, som gick ut, var gärningar, offer.

Det nästa, som kom fram, var människans underfundighet.

⁸⁷ Men vi är lovade, att i den yttersta tiden ska det där komma tillbaka till Församlingen igen, för nyttan av att rätta till allt, som har blivit misslett, missat, ogjort, lämnats ogjort. För det är förutsagt här, att den sjunde ängelns Budskap skulle avsluta Guds hemligheter. Och då, då har vi gått igenom Det alltsammans. Vi ser, att Det är fullkomligt i harmoni med Skriften. Det är orsaken.

⁸⁸ Skulle Ni nu kunna föreställa Er, när den här personen kommer in på scenen? Då han gör det, kom ihåg att det kommer att vara så ödmjukt osv. att kyrkorna kommer att missa det långa vägar! Och skulle Ni kunna föreställa Er, att kyrkorna, fortfarande under reformatörernas traditioner, någonsin skulle ta emot en profet från Gud, vilken skulle vara bestämt emot deras läror och organisationer?

⁸⁹ Nu finns det bara en enda person, som skulle kunna uppfylla det där, bara en enda Ande, som någonsin har varit på jorden, som jag känner till. Det skulle antingen vara . . . Det skulle tvunget vara Elia, på sin tid. Och det förutsades, att det skulle vara så, vilket inte är någonting annat än Kristi Ande.

⁹⁰ Då Kristus kom, var Han fullheten. Han var Profeten. Han var profeternas Gud. Förstår Ni? Förstår Ni?

⁹¹ Kristus, titta, hur de hatade Honom! Men Han kom exakt på det sättet, som Ordet sa, att Han skulle komma. Men eftersom Han var en Profet, hädade de bort sig själva från Guds Rike, genom att kalla Guds Ande, som förnam osv. för "en oren ande". De sa: "Han var en spåman, eller en djävul", betyder det.

⁹² En spåman är en djävul, ser Ni, djävulsande. Förvisso Visste Ni det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Absolut. Spådom är en efterapning av en profet, vilket är absolut hädelse inför Gud.

⁹³ Lägg märke till det här nu! Kallade i fullkomlig harmoni med Skrifterna om Daniels sista tre och ett halvt år.

⁹⁴ Lägg märke till, att Israels troende — de troende är tillsagda i Gamla Testamentet, att de bara ska tro på sina profeter, efter att profeten har blivit bekräftad. "Om det är en ibland Er, som är andlig eller en profet, så ska jag, Herren, min . . . Din Gud kommer att göra mig känd för honom, och tala till honom i syner, genom drömmar, tolka drömmar." Någon får en dröm, profeten kommer att kunna tolka den. Och om — om han får en syn, talar han om den. Jag ska ge mig tillkänna för honom genom syner och drömmar, ge mig tillkänna. Och om det, som han säger, kommer att ske, så hör på den profeten, för jag är med honom! Om det inte gör det, så frukta inte alls för honom!" Ja. Det är rätt. "Gå bort, låt honom bara vara, ser Ni!" Det där är nu . . .

⁹⁵ Israel kommer nu alltid att tro på det där. Och ser Ni inte? Varför?

Nu vill jag att Ni ska få ett bra tag på den här lektionen ikväll nu.

⁹⁶ Varför? För att det är en order från Gud till dem. Jag bryr mig inte om, hur många traktater, som hedningarna kan få iväg dit bort och sprida ut. Jag bryr mig inte om, hur mycket man går igenom Israel med en Bibel under sin arm och bevisar *det här*, *det där* eller *det andra*. De kommer aldrig att ta emot någonting annat än en profet. Det är exakt riktigt. För en profet är det enda, som skulle kunna ta det gudomliga Ordet och sätta Det på Sin plats, och vara en bekräftad profet. De kommer att tro det. Det är riktigt.

⁹⁷ Liksom jag talade med en jude här uppe i Benton Harbor, då denne John Rhyn, som hade varit blind nästan hela sitt liv, fick sin syn. De tog mig dit bort, detta Davids hus. Och den

här rabbinen kom ut med sitt långa skägg. Han sa: "Med vilken myndighet gav Du John Rhyn sin syn?"

Jag sa: "I Jesu Kristi, Guds Sons Namn."

⁹⁸ Han sa: "Fjärran vare det ifrån Gud att ha en Son!" Förstår Ni? Och han sa: "Ni människor kan inte skära Gud i tre stycken och ge Honom åt en jude. Göra tre Gudar av Honom, Ni är en skara hedningar!"

⁹⁹ Jag sa: "Jag skär Honom inte i tre stycken." Jag sa: "Rabbi, skulle det vara någonting underligt för Er att tro, att en av Era profeter sa det där . . . Någonting fel?"

Han sa: "Våra profeter säger ingenting fel."

Jag sa: "Vem talade Jesaja 9:6 om?"

Han sa: "Messias."

¹⁰⁰ Jag sa: "Då kommer Messias att vara en Man-Profet. Är det riktigt?"

Han sa: "Ja, sir. Det är riktigt."

¹⁰¹ Jag sa: "Visa mig, var Jesus missade det!" Han sa . . . Jag sa: "I vilket förhållande kommer Messias-Profeten att stå till Gud?"

Han sa: "Han kommer att vara Gud."

Jag sa: "Det är riktigt. Nu har Ni det på Ordet."

¹⁰² Så hjälpe mig, den där juden stod där och tårarna rullade från hans kinder, han sa: "Jag ska höra på Dig någon gång senare."

Jag sa: "Rabbi, tror Ni på det där?"

¹⁰³ Och han sa: "Titta", sa han, "'Gud kan av dessa stenar låta barn uppstå åt Abraham.'" Jag visste, att han var i Nya Testamentet.

Jag sa: "Riktigt, Rabbi! Hur ska det bli med det nu?"

¹⁰⁴ Han sa: "Om jag predikade det där, skulle jag vara där nere.", Ni vet där deras plats ligger på höjden där, "där nere på gatan och tigga mitt bröd."

¹⁰⁵ Jag sa: "Jag skulle hellre vara där nere och tigga mitt bröd." Juden har fortfarande sina händer på pengarna, vet Ni. Förstår Ni? Förstår Ni? "Jag skulle hellre . . ." Och hans namn i guld på . . . Jag sa: "Jag skulle hellre vara där nere, och äta salta kex och dricka vanligt vatten och veta, att jag var i harmoni med Gud och sann, än att jag skulle vara här med mitt namn på den där byggnaden i guldbokstäver så där, och veta, att jag var borta ifrån Gud. Det vet jag." Han ville inte lyssna till mig längre, så han gick in.

¹⁰⁶ Men så där är det. Man kan inte skära Gud i några två eller tre stycken, som kallas för "Fadern, Sonen och Den Helige Ande", och skapa tre Gudar och ge det åt en jude. Själva hans bud är: "Du ska inga andra gudar ha inför mig. Jag är Herren,

Din Gud.” Vad sa Jesus? Jesus sa: ””Hör Ni, å Israel, jag är Herren, Din Gud, en enda Gud.”” Inte tre, man kommer aldrig att ge det åt dem. Nej. Ingen profet kommer någonsin att tala om tre Gudar. Nej. Ingenstans. Man kommer aldrig att få höra om det. Nänämensan. Det där är hedniskt och hedendom liksom där det kom ifrån. Jajamensan.

¹⁰⁷ Lägg märke till det! Men de här profeterna kommer att komma. Inte bara det. . . Profeterna, nu, är i Uppenbarelseboken 11. Vi har läst en del av det. Och jag vill, att Ni ska läsa det, då Ni studerar, på ljudbanden osv. De är absolut bekräftade profeter genom profeters tecken. Då kommer Israel att höra det där.

¹⁰⁸ Till Er, nu, mina vänner från Jehovas Vittnen, förstå nu, att dessa etthundrafyrtiofyrtusen inte har någonting att göra med Bruden! Det finns inte ett enda Skriftställe, som stöder det. Nänämensan. Det är de inte. De är judar. De Utvalda, som kallas ut under tiden för de sista tre och ett halvt åren av Daniels sjuttio veckor. Det där är nu. . .

¹⁰⁹ Jag — jag fortsätter att citera det här om igen. Inte så mycket till Er allesammans här, men ser Ni, människorna, de här ljudbanden går överallt, ser Ni. Och det förstår Ni. Ni hör mig citera bakåt. Det är för det ändamålet.

¹¹⁰ Lägg märke till det! Se nu, hur de måste förblinda, ser Ni, hur de måste. . . ? Jesus, rättare sagt Gud måste förblinda judarna för att hindra dem från att känna igen Jesus. Om de fick veta, om de bara visste, att det där. . . Då de såg de tecken, som Han gjorde, om de hade varit i sitt rätta tillstånd, liksom de var fordom under lagen, då Gud bjöd dem ifråga om en profet, och de hade sett, att Jesus gjorde det, skulle de ha sagt: ”Det här är Messias.” Varför var det så?

¹¹¹ De där på den tiden, som hade sina namn skrivna i Lammets Livsbok, Hans apostlar osv. de såg det och kände igen det.

¹¹² Varför gjorde inte resten av dem det? Ser Ni, de var förblindade. De kunde inte se det. De ser det fortfarande inte. Och de kommer inte att se det, förrän hon föds som en nation, på en gång. Det där kan inte. . .

¹¹³ Ordet kan inte svika. Kom ihåg det, Ordet kan inte svika. Bryr mig inte om, hur många känslöfnimmelser man har, och vad allt som äger rum, det där Ordet kan ändå inte svika. Det kommer att vara exakt på det viset, som Gud sa, att det var. Förstår Ni? Nu inser vi, att de här sakerna måste ske.

¹¹⁴ Och det är orsaken till, att de inte kände igen Jesus, då han fullkomligt identifierade Sig, att Han var Profeten.

¹¹⁵ Till och med den lilla — lilla gamla samaritiska kvinnan, som stod där ute vid brunnen. Han hade aldrig varit i Samarien, Han bara gick upp, sa att Han hade behov av att gå den vägen, och Han gick upp dit. Och där var den där lilla kvinnan. Och hon,

i sitt tillstånd, hon var i bättre skick att ta emot Evangeliet än de där religiösa prästerna osv. på den tiden. Hon gjorde det. Förvisso. Förstår Ni nu?

116 Men trots all deras förkastelse medgav en av deras ädlaste män, att de visste, att Han var en Lärare, sänd av Gud.

117 Jag talade med en av de finaste doktorerna, som finns i sydstaterna, på hans mottagning för inte så länge sedan. En mycket fin specialist i Louisville, en verkligt modig man. Och jag sa till honom, jag sa: "Doktorn, jag vill ställa Er en fråga."

Han sa: "All right."

118 Jag sa: "Jag la märke till Ert medicinska tecken, staven. Ni har en orm lindad runt en påle. Vad står det där för?"

Han sa: "Jag vet inte."

119 Och jag sa: "Det står för detta: det var en symbol för gudomlig helbräddagörelse, då Moses lyfte upp kopparormen i öknen, ser Ni, vilket bara var en symbol, bara en symbol för den sanne Kristus."

120 Nu idag är medicinen en symbol för gudomlig helbräddagörelse. Och fastän många av dem inte tror det, tror riktigt bra doktorer verkligen på det. Men en del av dem tror det inte. Men just emblemet, som de håller upp, vittnar om den Allsmäktige Gudens makt, antingen de vill tro det eller inte. Förstår Ni? Det är riktigt. Där är kopparormen, som hänger på en påle, på det medicinska emblemet.

121 Lägg nu märke till de här judarna! Blindhetens fjäll satt nu på de här människornas ögon. De, de kunde inte hjälpa det. Det fanns där, och Gud satte dit det. Och de sitter där till den tidsålder, som de är utlovade, de här kommande profeterna. Man kan skicka missionärer, man kan göra, vad man än vill. Israel kommer aldrig att omvända sig, förrän de här profeterna kommer in på scenen, och det kommer att bli efter Hednaförsamlingens Bortryckelse.

122 Inte mer än oxens tidsålder kunde ta emot ett lejons kallelse, för Gud har sagt i Sitt Ord, att en Ox-ande gick ut. Och i reformatoreernas tidsålder gick en man ut. Förstår Ni? Man bara . . .

123 Det är det enda, man . . . Som de kan ta emot. Det är . . . Och där inne nu, är de förblindade. Det är bara allt, det är med det. Lägg nu märke till det!

124 Men den tidsåldern kommer, då man kommer att vara färdig med hedningarna. Där är ett träd, och rötterna var judiska, och det höggs av, och hedningarna inympades, "det vilda olivträdet", och bär sin frukt. Då nu den där Hednabruden huggs av, det där Brudeträdet, som jag talade om, och tas upp i Guds Närhet, kommer Gud att stryka de där otroende hedningarna här borta

åt sidan (den sovande jungfrun) och ympa igen. Han lovade att göra det.

125 Och fram till den tiden måste man bara veta, var man är . . . Om Du vet, vart Du är på väg, all right. Om Du inte vet det, å, då stapplar du i mörkret.

126 Det är nu då, som judarna kommer att omvända sig, under den tidsåldern. Liksom församlingstidsåldern under det smorda löftets kraft kommer de att ta emot Kristus, men inte nu, medan hedningarna är inne. Nu kan vi se, vilket slags budskap, som de här två profeterna i Uppenbarelsebokens 11:e kapitel kommer att predika. Nu kan man klart se, exakt vad de kommer att göra. För kvarlevan, eller de etthundrafyrtiofyrtusen förutbestämda, tar emot Guds Insegel.

127 Låt oss bara läsa! Lyssna nu riktigt noga nu! Nu vill jag, att Ni ska läsa tillsammans med mig, om Ni kan, för jag kommer att hänvisa tillbaka till det här om bara en liten stund, 7:e kapitlet nu, det här är mellan det Sjätte och Sjunde Inseglet.

. . . *efter de här sakerna — efter de här sakerna* (de här Inseglen) . . .

128 Det Sjätte Inseglet släpptes loss, och det var Vedermodans period. Förstår alla det där nu? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Sjätte Inseglet släpptes loss, och Vedermodan var igång. Efter det här, vad då?

. . . *efter de här sakerna såg jag fyra änglar stå på jordens fyra hörn och hålla i jordens fyra vindar, så att det inte skulle blåsa på jorden eller på havet eller på något träd.* (Fyra Änglar!)

Och jag såg en annan ängel komma upp ifrån öster, som hade den levande Gudens insegel, och han ropade med hög röst till de fyra änglar, åt vilka det var givet att skada havet, jorden . . . havet,

och sa: "Skada inte jorden eller havet eller träden, förrän vi har beseglat tjänarna . . ."

129 Inte Bruden. "Tjänarna." Inte sönerna. "Tjänarna." Israel har alltid varit Guds tjänare. Församlingen är söner, ser Ni, genom födseln. Israel är Hans tjänare. Ge akt på det, på vartenda ställe är det alltid så. Abraham var Hans tjänare. Vi är inte tjänare. Vi är barn, söner och döttrar. Ja.

. . . *åt . . . åt vår Gud på deras panna.*

130 Se upp nu!

. . . *vår Gud på deras panna.*

Och jag hörde antalet av dem, som beseglades, . . .

131 Nu vill jag, att Ni ska lyssna noga till läsningen om dem.

. . . *och där beseglades etthundrafyrtiofyrtusen av alla Israels barns stammar.*

132 Han nämner dem fullkomligt. Om det nu skulle råka sitta en Brittisk-Israelisk bedömare här, så lyssna, hur det här tar vinden ur det, ser Du!

Av Juda stam beseglades tolvtusén. (Namngav "stammen".) Av Rubens stam beseglades tolvtusén. Av Gads stam . . . tolvtusén.

133 Ge akt på Era — Ge akt på Era stammar nu!

Och av Asers stam beseglades tolvtusén. . . Naftali stam beseglades tolvtusén. . . Manasses stam . . . tolvtusén.

Och Simeons stam beseglades tolvtusén. Av Levi stam beseglades tolvtusén. Av Isaskars stam . . . tolvtusén. (Isaskar, antar jag, att man uttalar det.) . . . tolvtusén.

. . . Sebulons stam . . . tolvtusén. Och av Josefs stam beseglades tolvtusén. Av hela . . . Av Benjamins stam beseglades tolvtusén.

134 Nu finns det tolv stammar, tolvtusén ur varje stam. Tolv gånger tolv . . . är vad? [Församlingen säger: "Etthundrafyrtiofyrtusén." — Utg.] Etthundrafyrtiofyrtusén. Se upp nu! De var, allesammans, av Israels stammar.

135 Ge akt på det här nu: "Efter detta . . ." Här kommer nu en annan grupp. Nu är Bruden borta, det vet vi. Men ge akt på den här gruppen, som kom fram!

Därefter såg jag, och se, en stor skara, som ingen människa kunde räkna, av alla nationer, . . . stammar och folk och tungomål, stod framför tronen och framför Lammet, klädda i vita mantlar och palmer i sin hand,

och ropade med hög röst och sa: "Frälsningen tillhör vår Gud, som sitter på tronen, och Lammet."

Och alla nationerna . . . stod runt omkring tronen och omkring den äldste och de fyra väsendena, och föll framför tronen på sina ansikten och tillbad Gud,

och sa: "Amen. Välsignelser, . . . härlighet, . . . vishet, . . . tacksägelse, . . . ära, . . . kraft, . . . makt, tillhör vår Gud för alltid och alltid. Amen."

Och en av de äldste . . .

136 Nu är han framför de äldste här. Som vi har sett honom hela vägen genom Inseglen.

Och en av de äldste svarade och sa till mig: "Vad är dessa . . ."

137 Eftersom Johannes nu var jude, kände han igen sitt eget folk. Han hade sett dem i stam-form. Är det riktigt? Han kände igen och namngav var och en av stammarna.

138 Men nu, då han ser de här, blir han liksom förbryllad. Och den äldste förstår det, så han säger:

. . . ”Vilka är dessa, som är klädda i vita mantlar, och varifrån kommer de?”

139 Johannes svarar nu:

Och jag sa till honom: ”Min Herre, Du vet det.”

140 Johannes kände inte igen dem, ser Ni. Alla stammar, tungomål och nationer.

. . . Och han sa till mig: ”Dessa är — han sa till mig: ”Dessa är de, som kom ut ur stor vedermöda, (med andra ord: den stora Vedermodan), och har tvättat sina mantlar . . . gjort dem vita i Lammets blod.

Därför är de framför Guds tron och tjänar honom dag och natt i hans tempel, och de . . . Han som satt på tronen, ska bo ibland dem.

De ska inte mera hungra, inte heller ska de törsta längre, inte heller ska solen lysa på dem — solen lysa på dem eller någon hetta.

För Lammet, som är mitt på tronen, ska ge dem mat och ska leda dem till levande vattenkällor, och Gud ska torka . . . alla tårar från deras ögon.”

141 Nu öppnar vi . . . Kommer vi till Inseglet.

La Ni märke till, att de var . . . Först börjar vi nu med Israel.

142 Och så ser vi den renade församlingen, inte Bruden, den genom Vedermodan renade församlingen, ser Ni, ser Ni, komma fram här, ett stort antal av riktigt ärliga hjärtan, som kom fram, ut ur — ur den stora Vedermodan. Inte Församlingen, den har gått vidare, Bruden. Där är församlingen.

143 Nu finner vi litet senare, att Jesus sa, att Tronen skulle sättas fram, och hur de . . . De skulle stå i domen, var och en.

144 Nu finner vi nu, att de här människorna beseglades med den levande Gudens Insegel (Är det riktigt?), de här judarna. Vad är den levande Gudens Insegel?

145 Nu namnger jag inga, sårar inga känslor. Jag bara säger det, ser Ni. Vet Ni, att då man läser många av de forskare, som skriver om det här, påstår de, att den här gruppen här, de blodtvagna, faktiskt är Bruden?

146 Visste Ni, att många forskare också påstår, att de etthundrafyrtiofyrtusen är Bruden? Vilken . . . Det är någonting, som måste passa in fel här ute . . . Här inne rätt, för det är något fel nu.

147 Lägg märke till, att våra adventistbröder säger att: ”Guds Insegel är att man håller sabbatsdagen.” Det vet Ni. Men jag vill ha ett enda dugg av Skriften på det, som visar, att sabbaten, eller

att hålla sabbatsdagen, är Guds Insegel. Förstår Ni? Det var bara någon, som fick den idén.

148 Men om Ni vill läsa Efesierbrevet 4:30, så står det: "Bedröva inte Guds Helige Ande, varmed Ni är beseglade fram till den dag Ni. . . Er återlösnings dag." Jajamensan, då medlingsarbetet är gjort, och Ni har kommit, kommer Kristus för att återlösa Sina egna. Man är besegrad, inte fram till nästa väckelse. Då man en gång är besegrad med Den Helige Ande, är det ett avslutat verk, att Gud har tagit emot en, och det går inte att komma ifrån.

149 Man säger: "Jag hade Den, och jag gick bort." Nej, Du – Du hade Den inte.

150 Gud sa, att Den fortsätter fram till Återlösningens Dag. Mmm, diskutera nu bara med Honom, Du, så får Du se, vad det betyder. "Till Din Återlösnings Dag."

151 Lägg märke till det! Liksom där fanns. . . Liksom de var en kvarleva enligt utväljelsen, är de här judarna nu kvarlevan enligt utväljelsen. I tiden för Elias första verksamhet ibland judarna, då sjutusen troende bevarades av Guds hand, ska det nu vid tiden för den här kvarlevan, då man kommer till deras tid, vara etthundrafyrtiofyrtusen enligt utväljelsen. Så att Budskapet vid den tiden, ska det vara etthundrafyrtiofyrtusen, som tror på Budskapet.

152 Nu säger man: "Å, bara en minut, nu broder! Jag känner inte till det här om 'utväljelsen'. Nej, jag har aldrig läst det där."

153 All right, låt oss nu se, om det är rätt eller inte! Låt oss slå upp Matteus igen och komma ner hit och ta reda på, om vi inte kan finna någonting litet om det här någonstans! Jag tror nu, att jag har rätt. Jag har det inte nerskrivet här, men det kom bara just till mitt sinne. Låt oss ta vid slutet, den 30:e versen, dit vi gick igår kväll, slutet på det Sjätte Inseglet, i den 30:e versen. Låt oss nu läsa det där och se efter nu, vart vi kommer, den 31:a versen. Förstår Ni? "De ska få se Människosonen komma i härlighet." Den 31:a versen nu.

Och han ska sända sina änglar med ett högt ljud av en basun, och de ska samla ihop hans utvalda från de fyra vindarna, från himmelens ena ände till den andra.

154 De "utvalda" kommer att komma ut. Vad är det? Och Vedermodans period. Gud kommer att kalla Sina utvalda, och det är judarna under den tiden, de utvalda. Bibeln talar om det. Paulus talar om det: "Enligt utväljelsen." Det kommer att finnas etthundrafyrtiofyrtusen enligt utväljelsen, som kommer att tro på Budskapet, av bokstavligen miljoner, som kommer att vara där.

155 Det fanns miljoner i Palestina på Elias profetias tid, och sjutusen blev frälsta av miljoner.

156 ”Enligt utväljelsen”, nu. Då miljoner judar samlas till hemlandet. Det har blivit en nation. Det kommer att finnas miljoner där inne, men bara etthundrafyrtiofyrtusen ”utvalda” kommer att tas. De kommer att höra på Budskapet.

157 Det är samma sak i Hednaförsamlingen. Det finns en Brud, och Hon är utvald. ”Och han kommer att kallas enligt utväljelsen.” Lägg märke till, att det här är en fullkomlig bild av Församlingen, de utvalda troende!

158 Andra tror inte. Man kan bara avgöra det. Om man talar om en Sanning för en människa och låter den bevisas av Ordet och sedan bekräftas, och hon säger: ”Jag tror det inte.” Man kan bara . . .

159 Håll inte på med det längre! Jesus sa, att man inte ska. Han sa: ”Det är bara som att kasta pärlor för svin.” Förstår Ni? Han sa: ”Låt dem bara vara ifred! De kommer att vända sig om och trampa Er under sina fötter. De kommer att ha roligt åt Er. Gå bara bort och lämna dem! ’Om de blinda leder de blinda . . .’”

160 Jag gick till en man för inte så länge sedan, rättare sagt, han kom till mig. Han hade argumenterat runt omkring, överallt, emot gudomlig helbrägdagörelse. Och han kom upp, och han sa: ”Jag tror inte på din gudomliga helbrägdagörelse.”

161 Jag sa: ”Min, skulle jag tro, inte skulle vara något att ha, för jag har ingen.” Och han . . . Jag sa: ”Men Guds är fullkomlig.”

Han sa: ”Det finns ingenting sådant.”

162 Jag sa: ”Du är för sent ute för att säga så, kompis. Ja, Du har — Du har väntat för länge för det. Du kanske hade kunnat argumentera för några år sedan, men det är en annan tid nu. Det finns miljoner, som vittnar, ser Du.” Jag sa: ”Du är för sent ute nu, kamrat, för att säga det där.”

163 Han sa, han sa: ”Nåja, jag tror det inte, jag bryr mig inte om, vad Du gör.”

Jag sa: ”Förvisso inte. Det kan Du inte.” Förstår Ni?

164 Han sa: ”Slå mig med blindhet!” Han sa: ”Om Du verkligen har Den Helige Ande, liksom Paulus”, sa han, ”så slå mig med blindhet!”

165 Jag sa: ”Hur ska jag kunna göra det, då Du redan är blind?” Jag sa: ”Din fader har förblindat Dig för Sanningen.” Jag sa: ”Du, Du är redan blind.”

166 Och han sa: ”Jag skulle inte tro, jag bryr mig inte om, vad Du skulle kunna göra, hur mycket bevis Du kan uppvisa eller någonting liknande, jag tror det fortfarande inte.”

167 Jag sa: ”Visst. Det var inte till för otroende. Det var bara för troende. Så är det.” Förstår Ni?

168 Vad var det? Ser Ni, man vet just då, att utväljelsen är borta. Håll bara inte på med det alls! Jesus gjorde samma sak. Han sa:

”Låt dem vara ifred! Om de blinda leder de blinda, kommer de då inte alla att falla i diket?”

169 Men då Han kom till en liten prostituerad, [Broder Branham knäpper med sina fingrar en gång. — Utg.] tog det eld! Vad var det? Det var ett utvalt frö, som låg där, ser Ni, som såg Det direkt. Då Det kom till Petrus, fanns det utvald säd, som låg där, ser Ni, och de såg Det. ”Och alla, som Fadern har gett, har” (föregången tid) ”gett mig, de kommer att komma. De kommer att komma till mig.” Oj, oj, jag älskar det där! Jajamensan. Lägg märke till, att de troende verkligen tror på Det!

170 De otroende kan inte tro på Det. Så, om nu någon vill diskutera om ormens säd osv., om Ni försöker visa dem det, och de inte vill lyssna till Det, så gå bara bort! Låt dem bara vara ifred! Ser Ni, Gud diskuterar inte, det gör inte Hans barn heller.

171 Lägg märke till, att Guds etthundrafyrtiofyrtusen utvalda judar inte böjer sig för vilddjuret, hans samfundsväsende eller statyer eller någonting, fastän deras nation är i förbund med det vid den tiden! Israel är i ett förbund, men här är de etthundrafyrtiofyrtusen, som inte kommer att göra det. Det är de utvalda.

172 Samma sak är det just här i Hednaförsamlingen nu, det är en utvald grupp. Man kan inte dra in dem i den sortens saker. De kommer inte att tro på det. Nänämensan. Då Ljuset en gång träffade dem, det avgör saken just då. De ser . . . Ser det ske, ser det sedan bekräftat och bevisat så där. Och de tittar ner hit i Bibeln, ser att det där Ordet precis är igång. Nåväl, man bara — man kan bara sluta att hålla på med dem, för de tror på Det. Det är alltsammans. Det är alltsammans. Fast de inte kan förklara Det, men de vet, att De har Det. Så, som jag säger, det finns en massa saker, som jag inte kan förklara, men jag — jag vet, att det är verkligt ändå. Mmm. All right.

173 Den här tiden var mellan det Sjätte och det Sjunde Inseglet, då Han kallar de här människorna, omtalade av Jesus i Matteus 24:e kapitel och 31:a versen, som vi just läste, ser Ni. Basuner här, de två vittnena . . . Då basunen ljuder, är det de två vittnenas basun om nådens tid för judarna. En basun ljuder, man lägger märke till det, en basun ljuder. Han sa, att Han skulle låta basunen ljuda. Lägg nu märke till här borta, den 31:a!

Och han ska sända ut sina änglar (inte en, ser Ni, det är två av dem) med ett högt ljud av en basun, . . .

174 Vad är det? Då Gud gör Sig färdig att tala, är det ett ljud av en basun. Det är alltid Hans Röst. Den kallar till strid, ser Ni. Gud talar. De här änglarna kommer att komma fram med basunens ljud.

175 Och la Ni märke till, att vid den siste ängelns Budskap ljuder basunen? Den förste ängelns Budskap, en basun ljöd, den andre ängelns, en basun ljöd, då Han sände ut det. Lägg märke till det,

men då Inseglen annonserades, var de allesammans i en stor, gudomlig sak, för att kalla ut en grupp människor. Det var en basun, som ljud, och Sju Insegel bröts.

176 Lägg märke till: ”Samla ihop Sina utvalda judar från himlarnas fyra delar.”

177 Han nämnde de sex Inseglen, som vi har sett, men inte det Sjunde Inseglet. Han har aldrig sagt någonting här inne om det Sjunde Inseglet, ingenstans.

178 Ser Ni, på en gång vänder sig den 32:a versen till liknelser om tiden för kallelsen av de utvalda judarna. Ge nu akt på det här, ser Ni!

179 ”Och Han ska sända änglarna med en basun och samla de Utvalda från himlens fyra hörn.” Nu börjar Han . . .

180 Ser Ni, Han säger ingenting om det Sjunde Inseglet här. Förstår Ni? Han talade om det Sjätte Inseglet, Första, Andra, Tredje, Fjärde, Femte och Sjätte.

181 Men lägg märke till:

Lär er nu en liknelse av fikonsträdet! Då dess grenar ännu är mjuka och lövas, vet ni, att sommaren är nära.

Så på samma sätt, då ni ser alla de här sakerna, vet ni, att det är nära, ja, står för dörren.

182 Det där sista, den där frågan de ställde Honom: ”Och vad kommer att vara tecknet på världens ände?”

183 ”Då Ni ser de här judarna . . . Då Ni ser de här andra sakerna äga rum, vet Ni, vad som sker. Då Ni nu ser de här judarna . . .” Han talade till judarna! Se upp nu! Vad är det för sällskap, Han talar till, hedningar? Judar! Judar! Förstår Ni?

184 Nu sa Han: ”Ni kommer att bli hatade av alla nationer för mitt Namns skull.”, osv., så där.

185 Nu sa Han: ”Då Ni ser de här judarna börja knoppas där borta”, då detta Israel börjar vända tillbaka och komma in i sitt land. Då hon kommer dit, (Församlingen är färdig att ryckas bort), är det bara tre och ett halvt år kvar fram till den gamla världens ände, och den går ut i kaos, och in kommer Tusenårsriket till den nya – nya jorden. Han sa: ”Ja, står för dörren!” Nu är ju tusen år på jorden bara en enda dag hos Gud. Och tre och ett halvt år, vad skulle det bli? Så och så många sekunder i Guds tid. Det är orsaken till, att Han sa: ”Det står för dörren.”

Sannerligen säger jag till er, att: Denna generation ska inte förintas, göras av med, det här folket, förrän alla de här sakerna . . .

186 Vad, vad ska inte göras av med? De har försökt att döda juden, få honom bort ifrån jorden, hela tiden. De kommer aldrig att kunna göra det.

187 Men lägg märke till det här! Just den generation av judar, som såg återresan tillbaka till Palestina, den generationen skulle få se de här sakerna ske. Och bara de sista två åren har hon helt och hållet blivit en nation med sina egna pengar osv. Där är hon.

188 Var är vi någonstans nu, min vän? Inseglen och allting öppnas, nu får vi det här emellan här. Där är det. Ser Ni, var vi sitter? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

189 Jag hoppas, att Ni får tag i det. Jag har ingen utbildning. Jag vet, vad jag talar om, men kanske jag inte kan förklara — förklara Det, så det blir begripligt för Er. Men jag hoppas, att Gud tar Orden, som är hopblandade och delar ut dem rätt, ser Ni, och låter Er veta, vad Det är. För det är, vi är vid dörren. Vi är här i tid. Lägg nu märke till det!

190 Ser Ni, direkt nu vänder Han Sig till de här judarna, och vid ändens tid. Han säger, vad som kommer att ske. Vi vet, att till och med nu . . . Vi vet att, vi är väl medvetna om, att stammarna är utspridda. Det har de varit i tvåtusenfemhundra år. Det hade profeterats, att de skulle bli utspridda för de fyra vindarna. Visste Ni det? Vi vet det.

191 Naturligtvis behöver vi inte gå tillbaka och få tag i, plocka upp det där, för jag har någonting riktigt viktigt här, som jag vill, att Ni ska se, innan Ni blir för trötta, och jag blir utsliten.

192 Lägg märke till det! Vi vet, att till och med varenda stam, det där är stam-kronologi, eller vadhelst Ni vill kalla det, eller geologi, eller stammarnas positioner, de är inte längre tillsammans. De är utspridda överallt.

193 Judarna som samlas till Jerusalem är inte . . . De vet inte ens sina stammar. De har inte längre några stamfanor eller någonting. Allt de vet, då, är att de är judar. Det var profeterat, att de skulle vara på det viset, över hela världen. Nu har deras böcker förstörts. De vet inte.

Man säger: "Vilken stam är Du från?"

"Jag vet inte."

"Vilken stam?"

"Jag vet inte."

194 En från Benjamin, en från *den här*, och en från *den där*. De vet inte, var de är ifrån. Deras böcker har förstörts genom krigen och i tvåtusenfemhundra år. Det enda de vet, är att de är judar. Det är alltsammans. Så de vet, att de är tillbaka i sitt hemland. De till och med . . . Lägg märke till att fastän de inte vet sina stammar, så gör Gud det.

195 Jag bara älskar det där! Som Ni vet, sa Han till och med, att det finns . . . "Vartenda hår på Ditt huvud är räknat." Hm! Lägg märke till, att Han inte förlorar någonting. "Jag ska låta det uppstå på den yttersta dagen."

¹⁹⁶ Fastän de har förlorat sina — sina — sina stamfanor och *vem* vilken är och om de är *det här* eller *det där*, de vet inte, om de är från Benjamin, eller om de är från Ruben eller — eller Isaskar, eller varifrån de är. Men hur som helst kallar Gud dem hit.

¹⁹⁷ Lägg nu märke till, att i Uppenbarelseboken 7 läser vi det här: "Tolvtusen" av varje stam, av de utvalda, av alltsammans. Det är tolvtusen av varje stam, som är utvalda, och de sätts precis i ordning här. Oj, oj! Vad är de? De är i stam-ordning. Fastän de inte är det nu, men de kommer att vara det. De är i stam-ordning. Vad kommer att vara i stam-ordning? Inte den vanlige juden, inte. Men de, som är de utvalda, de etthundrafyrtiofyrtusen, kommer att vara ordnade i stammar. Oj, oj!

¹⁹⁸ Så jag skulle tycka om att få visa Er det! Vi ska inte gå in på det. Men det är exakt, vad Församlingen måste vara, mmm, precis i ordning.

¹⁹⁹ Nu vill jag, att Ni ska se upp riktigt noga och läsa tillsammans med mig i en minut. Här är nu någonting, som Ni kanske aldrig har lagt märke till i — i kallelsen av stammarna. Jag sa till Er för en stund sedan att läsa Uppenbarelseboken 7. Läs tillsammans med mig, och ge akt på de där stammarna! I Uppenbarelseboken 7 saknas Dan och Efraim och räknas inte tillsammans med dem. La Ni märke till det? Josef och Levi sattes i deras ställe. La Ni märke till det? Dan och Efraim är inte där. Nä nämensan. Men Josef och Levi sattes i stället för — för — för Dan och Efraim.

²⁰⁰ Varför? De. . . Den alltid ihågkommande Guden kommer ihåg vartenda löfte i Sitt Ord. Å, jag skulle tycka om att få predika om det där! Förstår Ni? Gud glömmer ingenting, fast det ser ut så.

²⁰¹ Liksom Han sa till Moses. Israel hade varit där nere "i fyrahundra år". Men de måste gå upp vid den där tiden. Han sa till Abraham: "Och hans säd skulle bo såsom främlingar i ett främmande land i fyrahundra år, sedan skulle Han föra dem ut med en mäktig hand." Men så sa Han till Moses: "Jag har kommit ihåg mitt löfte, och jag har kommit ner för att uppfylla det, som jag har sagt."

²⁰² Gud glömmer inte. Han glömmer inte Sina förbannelser, inte heller glömmer Han Sina välsignelser. Men vartenda löfte, som Han gav, det står Han för.

²⁰³ Här är varför de saknades, nu, om Ni ger akt på det. Läs nu! Jag vill, att Ni ska läsa tillsammans med mig nu. Gå över till 5 Mosebok, den tjugo-. . . I den 29:e versen där, rättare sagt i det 29:e kapitlet. Där finns en orsak, till att de här stammarna inte är där. Allting har en orsak. 5 Mosebok, vi vill ta det — det 29:e kapitlet i 5 Mosebok. Må Herren nu hjälpa oss, så att vi kan förstå, nu! Nu vill vi börja i 5 Mosebok, det 29:e kapitlet, med den 16:e versen. Lyssna nu! Moses talar.

För ni vet, hur vi har bott i Egyptens land, och hur vi kom igenom de nationer, som vi passerade.

Och ni har sett styggelserna, och deras avgudar, trä . . . sten, silver . . . guld, som fanns ibland dem.

204 Allesammans bar ett eller annat litet, en liten staty av Sankta Cecilia. Ni vet, någonting liknande, ser Ni. ”Så att det därför . . . ”
Lyssna!

Så att det inte skulle finnas ibland er en man, . . . kvinna, eller en familj, eller en stam, vars hjärta denna dag vänder sig bort ifrån HERREN vår Gud för att gå och tjäna de här nationernas gudar, så att det inte skulle finnas ibland er en rot, som bär galla och malört.

Och det skulle ske, då han hör den här förbannelsens ord, att han — att han välsignar sig i sitt hjärta och säger: ”Jag . . . ha frid, fast jag vandrar i mitt eget hjärtas föreställning, . . . ”

205 Ser Ni, folk säger: ”Å, han välsignar sig själv.” Ni vet, att göra ett litet kors eller någonting, liksom de gör nu, ser Ni, samma sak, ser Ni. Och Ni förstår, att det är ett hedniskt drag, ser Ni, det är likt hedningarna.

. . . han välsignar sig i sitt eget hjärta, . . . sin egen föreställning i sitt eget sinne, för att lägga till druckenhet till törst.

206 ”Drick bara, det gör ingen skillnad, så länge som du går i kyrkan, är Du all rätt.”

Då kommer HERREN inte att spara honom, utan då ska HERRENS vrede . . . hans nitälskan ryka emot den mannen, och av alla de förbannelser, som är skrivna i denna bok (”Ta inte bort ett enda Ord ifrån Den, eller lägg till ett enda till Den”, ser Ni.) ska vila över honom, och HERREN ska plåna hans . . . , utplåna hans namn från under himmelen.

207 Det är medan han är här på jorden, ser Ni, ”under himmelen”.

Och HERREN ska avskilja honom åt olycka, ut ur alla Israels stammar, enligt all den förbundets förbannelse, som är skriven i denna lagens bok.

208 Därför, ”Om någon människa vill tjäna en avgud eller ha en avgud på sig, eller välsigna sig i sitt sinnes egen föreställning och tjäna avgudar”, sa Gud, ”man, kvinna, familj eller en stam, hans namn ska fullständigt utplånas ibland folket.” Är det där nu rätt? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Så sant!

209 Avgudadyrkan gjorde samma sak i församlingen för årtal sedan, och gör det idag. Och jag lägger märke till . . . Ge akt på,

hur antikrist försökte att skapa en mot-rörelse! Hur många vet, att djävulen tar exempel och mönster efter — efter Guds heliga?

210 Vad är — vad är synd? Det är det rätta förvrängt. Vad är en lögn? Det är sanningen presenterad på fel sätt. Vad är äktenskapsbrott? Det är den rätta handlingen, den lagliga handlingen, gjord fel. Förstår Ni?

211 Då man nu försöker att göra det här, ”utplåna ett namn”, la Ni märke till i församlingstidsåldern, att samma djur, som tjänar bilderna av döda människor osv., försökte utplåna Herrens Jesu Kristi Namn och ge titlar som Fader, Son och Helig Ande? Samma sak med den där förbannelsen bakom det, så där.

212 Dan och Efraim gjorde just det under en hycklare till kung i Israel, en bedragare, Jerobeam. Lägg nu märke till det i Första Konungabokens 12:e kapitel! Jag vet, att vi är . . . Det här, det — det — det lägger för mig en bakgrund till vad vi kan vara beroende av, vad vi ser. Första Konungaboken, jag vill gå till det 12:e kapitlet, 25:e till 30:e versen.

Sedan . . . Jerobeam Sikem på Efraims berg och bodde där, och gick ut in i . . . och byggde Penuel.

Och nu sa Jerobeam till . . ., i — i sitt hjärta (ser Ni, hans hjärtas föreställning): ”Nu ska riket vända sig till Davids hus.”

213 Han höll på att bli rädd, ser Ni, för folket skulle kunna gå ut.

Om det här folket går ut för att offra i HERRENS hus i Jerusalem, då kommer det här folkets hjärta åter att vändas till herren, ja, till Rehabeam, Juda konung, och de kommer att döda mig och gå . . . till Rehabeam — Rehabeam, Juda konung.

Varpå konungen överlade och gjorde två kalvar av guld och sa till dem: ”Det är för mycket för er att gå upp till Jerusalem, se era gudar, å, Israel, som förde er . . . ut ur Egyptens land!”

Och han satte upp den ena i Betel, och den andra satte han i Dan.

Och den här saken blev en synd, för folket gick för att tillbe inför den ene ända till Dan.

214 Ser Ni, Efraim i Betel, och Dan, och de satte upp avgudar. Och dessa gick ut för att tillbe det här.

215 Och här är vi, ända framme i Tusenårsrikets tidsålder nästan, och Gud kommer fortfarande ihåg den där synden. De räknas inte ens med här. Hoj! Glory! [Broder Branham slår ihop sina händer en gång. — Utg.] Precis lika säkert, som Han kommer ihåg vartenda gott löfte, kommer Han ihåg vartenda ont också. Kom bara ihåg, då . . .

216 Det är orsaken till att jag tror, vänner, att jag alltid har försökt stanna kvar hos detta Ord, hur underligt Det än verkar.

217 Ser Ni, de ville nu inte tänka på det där där då. De tänkte inte på det då. De tänkte: "Nåja, de kom undan med det." All right.

218 Men här är de, här borta i den här Tusenårsrikets tidsålder, som håller på att börja, då deras namn och stammar är "utplånade" från det, för att de tjänade avguderiet, som Gud förbannade.

219 Sa Han inte, att Han "hatade" nikolaiterna och den där Jesabel? Håll Er borta ifrån det! Sa Han inte, att Han skulle döda Jesabels döttrar med "dödens" död, vilket är Evg avskiljelse från Hans Närvaro? Lita inte på det alls! Kom bort ifrån det! Så Gud kommer ihåg. Lagg märke till det!

220 Men märkte Ni här, att det skulle "utplånas"? Varför? Under Himmelen fanns det inte något omedelbart offer, som kunde ge honom Den Helige Ande för att låta honom se de här sakerna. Men han gjorde det ändå i sitt eget själviska sinne.

221 Men Hesekiel, i hans syn, i Tusenårsriket, ser han dem åter i fullkomlig ordning. Hesekiel, om Ni ville läsa det. Skriv bara ner det, så Ni kan läsa det för att spara tid! Hesekiel 48:1 till 7, läs också 23 till 29! Hesekiel såg varenda stam precis exakt i ordning. All right.

222 Och även i Uppenbarelseboken 14 såg Johannes dem åter i stam-ordning, det är riktigt, varenda stam på sin plats. Vad skedde?

223 Som Ni kommer ihåg, sa Han: "Under himlarna, att hans namn skulle utplånas ur stammarnas angelägenheter." Så länge som han var under himlarna, skulle det inte längre finnas. Och de här etthundrafyrtiofyrtusen är fortfarande här nere i stamdelen. Riktigt. Men, ser Ni, de hade blivit förblindade. De hade bara ox- och get-offer. Förstår Ni? Lagg nu märke till, att Han utplånade dem "under himlen".

224 Men Hedningen, på Den Helige Andes tid, emot Denne, togs ens namn fullständigt bort ur Livets Bok, "och kunde aldrig få förlåtelse i den här världen eller den värld, som ska komma". Är det riktigt? Så det är där, vi står.

225 Israel under getter, får, de — de hade en plats. Så länge som de var här på jorden, saknades deras stammar. De kunde aldrig tas med. Alla, nu. . . . Då Han namngav dem här borta, de etthundrafyrtiofyrtusen, saknades de. Det är riktigt. De räknas inte ens med där. Och Josef och Levi sätts in i stället för Dan och Efraim. Nu kan Ni titta på det där. Precis där är det framför Er, ser Ni. Och här är Guds löfte, långt där bak, hundratals och hundratals år tidigare. [Broder Branham knackar på predikstolen åtskilliga gånger. — Utg.]

226 Vad hände nu? De blev renade under den fruktansvärda Vedermödo-periodens tid.

227 Om nu Gud tänker rena den där — den där jungfrun, som var en bra kvinna, men hon misslyckades bara att få olja i sin lampa, och Han kommer att rena henne genom förföljelsen där inne. Han sätter in de där stammarna dit för samma sak och renar dem under Vedermödo-periodens tid. För det är en — en rening. Det är dom. Men, ser Ni, de, sedan. . . Och titta här, här kommer de etthundrafyrtiofyratusen fram efter Israels rening. Och här kommer också den sovande jungfrun fram, kommer fram renad och har vita mantlar på sig. Förstår Ni? Så fullkomligt! Så vackert det där är!

228 Precis liksom Jakob i svårigheternas tid, ser Ni. De. . . Jakob i svårigheternas tid. Han hade gjort fel. Men han gick igenom reningens tid, för att han hade gjort orätt emot sin bror, Esau. Förstår Ni? Han bedrog för att få sin förstfödslov. Men han gick igenom en rening, innan han kunde få sitt namn ändrat från Jakob till Israel, vilket är en förebild till Guds ordning, som visas idag.

229 Nu ska vi slå upp den 8:e versen av det, nu, rättare sagt den 1:a versen, menar jag, av 8:e kapitlet, Uppenbarelseboken 8:1.

230 Jag vet, att Ni är trötta. Men försök nu bara att lyssna bara i några minuter, nu! Och Himmelens Gud, hjälp oss, är min bön.

231 Vi måste komma ihåg, att detta Sjunde Insegel är slutet på tiden, på allting. Det är riktigt. De saker, som är skrivna i Boken med Sju Insegel, förseglade, om återlösningens plan från innan världens grund lades, den slutar helt och hållet. Det är slutet, det är slutet på den kämpande världen. Det är slutet på den kämpande naturen. Det är slutet på allting. Där inne är det slutet på Basunerna. Det är slutet på Vredesskålna. Det är slutet på jorden. Det är. . . Det är till och med slutet på tiden.

232 Tiden tar slut. Bibeln säger så. Matteus, det 7:e kapitlet. . . Jag menar Uppenbarelseboken, det 7:e kap- . . . 10:e kapitlet och den. . . Och den 1:a till den 7:e versen. Tiden tar slut. Ängeln sa: ”Tid ska inte vara mer.”, då det där, på den tiden då den här stora saken ska ske.

233 Allting tar slut vid den här tiden, slutet på den — på det. . . Vid slutet på det här Sjunde Inseglet. Lägg märke till det! Det är slutet på församlingstidsåldern. Det är slutet på det Sjunde Inseglet. Det är slutet på Basunerna. Det är slutet på Vredesskålna och avslutar till och med inledningen av Tusenårsriket. Det där är på det Sjunde Inseglet.

234 Det är precis liksom att skjuta en raket i luften. Och den där raketerna exploderar *här*, och den går upp och exploderar sedan igen. Den kastar ut fem stjärnor. En av de där stjärnorna exploderar och blåser ut fem stjärnor ur sig. Och sedan

exploderar en av de där stjärnorna och blåser ut fem stjärnor ur sig. Ser Ni, det dör ut.

²³⁵ Det är vad det Sjunde Inseglet är. Det bara avslutar tiden för världen. Det avslutar tiden för *det här*. Det avslutar tiden för *det där*. Det avslutar tiden för *det här*. Det avslutar tiden. Allting bara slutade på det där Sjunde Inseglet.

²³⁶ Hur ska Han nu göra det? Det är det, vi inte vet. Eller hur? Vi vet inte.

²³⁷ Det är till och med tiden för alla de här sakerna och inledningen till Tusenårsriket.

²³⁸ Lägg märke till, att brytandet av det här Inseglet var så mäktigt, att Himmelen tystades av Det, ”i tystnad i en halv timmes tid”. Är Det mäktigt, nu! Vad är det? De blev tystade, Himlarna. Det var inte en enda sak, som rörde sig i en halv timme.

²³⁹ En halvtimme kan nu inte vara så lång, om man har det skönt. Men i ovissheten mellan död och liv verkade det som ett Tusenårsrike. Det var så mäktigt!

Jesus nämnde Det aldrig. Ingen av resten av dem.

²⁴⁰ Johannes kunde inte ens skriva om Det. Nej, han blev förbjuden att skriva *här*. [Broder Branham klappar två gånger på sin Bibel. — Utg.] Ser Ni, det finns bara en . . . bara . . . Han skrev Det inte, utan det här är tystnad.

²⁴¹ Och de tjugofyra äldste, som stod inför Gud, Där och spelade på sina harpor, de slutade att spela på sina harpor.

Änglarna tystade sin sång i Himmelen.

²⁴² Tänk! De heliga Keruberna och Seraferna, som Jesaja såg det i templet, med sex par . . . Rättare sagt tre par vingar. Tre . . . Två över sitt ansikte och två över sina fötter och han flög. Och han är där dag och natt inför Gud och sjunger: ”Helig, helig, helig är Herren Gud Allsmäktig!” Och till och med då de gick in, eller kom in i templet, skakade templets pelare för deras — deras närvaro.

²⁴³ Och de här heliga Seraferna tystnade. Änglarna slutade sjunga. Mmm. Huitt! De flög i Guds Närhet, de sjöng: ”Helig, helig, helig.” De tystnade. Inga Änglar som sjöng. Ingen lovprisning. Ingen — ingen altartjänst. Nej, ingenting. Det var tystnad, nerdämpad dödstystnad i Himmelen i en halv timme.

²⁴⁴ Hela Himmels här var tyst i den här halva timmen, då denna det Sjunde Inseglets hemlighet i Återlösningens Bok bröts upp. Tänk på det! Men det är brutet. Lammet bryter Det. Vet Ni vad? De blev fyllda av fruktan av Det, tror jag. De visste inte, där var Det! De bara stannade.

²⁴⁵ Varför? Vad är det? Nu vet ingen av oss. Men jag — jag ska berätta för Er min — min uppenbarelse av Det.

246 Och nu är jag inte benägen att vara en fanatiker. Om jag är det, är jag okunnig om det, ser Ni. Jag är . . . Jag är inte begiven på sådant som vällustigt hålligång och fantasi-saker.

247 Jag har sagt en del saker, som kan ha varit liksom besynnerliga för en del människor. Men då Gud kommer nära, bakom Det, och bekräftar Det och säger, att Det är Sanningen, då är det där Guds Ord. Förstår Ni? Det kan se besynnerligt ut på det sättet. Förstår Ni?

248 Och nu, lika säkert som att jag står på plattformen ikväll, fick jag uppenbarelsen som uppenbarade. Den är på ett trefaldigt sätt. Så att jag vill tala till Er, genom Guds hjälp, om en del av Den. Och sedan . . . Låt oss gå över det där först! Här ska uppenbarelsen börja med vad jag vill berätta för Er, vad Den är. Det som händer, är att . . . De där Sju Åskdunderen, som han hörde dundra, och blev förbjuden att skriva, det är, vad hemligheten är, som ligger bakom de där Sju på varandra följande Åskdunder, som rullade ut. [Broder Branham knackar på predikstolen åtskilliga gånger. — Utg.]

249 Varför, nu då? Låt oss bevisa det! Varför? Det är hemligheten, som ingen känner till. Johannes förbjöds att skriva om Den, att ens — ens skriva en symbol för Den. Varför? Det här är varför det inte var någon aktiv i — aktivitet i Himmelen: det skulle kunna förråda hemligheten. Ser Ni det nu? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

250 Om Den är så mäktig, måste Den vara inkluderad, för Den måste ske. Men då de Sju Åskdunderen . . .

251 Lägg nu märke till det! Då de sju Änglarna kom fram för att låta sina Basuner ljuda, var det ett enda dunder. [Broder Branham knackar på predikstolen en gång. — Utg.] Då Israel samlades, var det en basun. "Då tid inte ska vara mer", den sista basunen, ett enda dunder.

252 Men här är det Sju raka dunder precis i rad, ett, två, tre, fyra, fem, sex, sju, det där fullkomliga talet. Sju Åskdunder i rad yttrade, inte . . . Gjorde bara — bara ett, två, tre, fyra, fem, sex, sju, efter varandra. [Broder Branham knackade på predikstolen sju gånger. — Utg.] Så Himlarna kunde inte skriva Det Där. Himlarna kan inte känna till Det, ingenting annat, för det finns ingenting att gå efter. Det var en avslappnande tid. Det var så mäktigt, att det hölls hemligt för Änglarna.

253 Varför, nu då? Om Satan skulle få tag i Det, skulle han kunna göra stor skada. Där är en sak, som han inte vet. Nu kan han tolka vadhelst han vill och efterapa vilket slags gåva som helst, (Jag hoppas, att Ni lär Er.), men han kan inte få veta Det Här. Det är inte ens skrivet i Ordet. Det är en total hemlighet.

254 Änglarna, allting tystnade. Om de gjorde en enda rörelse, skulle det kunna förråda någonting, så de bara tystnade, slutade spela harpa. Allting stannade.

255 Sju, Guds fullkomliga tal. Sju, [Broder Branham knackar på predikstolen sju gånger. — Utg.] bara rakt efter varandra. Sju Åskdunder yttrade tätt tillsammans, liksom om de stavade ut någonting. Lägg märke till, att vid den tiden började Johannes att skriva Det. Han sa: ”Skriv det inte!”

256 Jesus talade aldrig om Det. Johannes kunde inte skriva Det. Änglarna vet ingenting om Det. Vad är Det? Det är den saken, om vilken Jesus sa: ”Inte ens Himmelens Änglar vet” någonting om Det. Förstår Ni? Förstår Ni? Han visste det inte själv. Han sa: ”Bara Gud” skulle veta Det.

257 Men Han sa till oss, att då vi ”började få se de här tecknen komma fram”. Kommer Ni någonstans nu? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] All right. Lägg märke till, att vi ”börjar få se de här tecknen komma fram”. Förstår Ni?

Om Satan skulle kunna få tag i Det. . .

258 Om man vill, att någonting ska ske. . . Nu kommer Ni att vara tvungna att ta mitt ord för det här. Om jag planerar att göra någonting, vet jag bättre än att tala om det för någon. Inte för att den där personen skulle tala om det, men Satan kommer att höra det. Förstår Ni? Han kan inte få tag i det där i mitt hjärta, så länge som Gud har det stängt med Den Helige Ande, så det där är mellan mig och Gud. Förstår Ni? Han vet ingenting om det, förrän man uttalar det, då hör han det. Och jag har försökt. . . Jag talar om för folk, att jag ska göra en *viss speciell* sak, och får se djävulen skära sönder vartenda hjul, han kan för att komma dit, ser Ni, för att hindra mig ifrån det. Men om jag får uppenbarelsen ifrån Gud och bara inte säger någonting om det, då är det annorlunda.

259 Kom ihåg, att Satan kommer att försöka efterapa. Han kommer att försöka efterapa allt, som Församlingen kommer att göra. Han har försökt att göra det. Vi lägger märke till det, genom antikrist.

260 Men det här är en sak, som han inte kan efterapa. Det kommer inte att finnas några imitationer av det här, ser Ni, för han vet Det inte. Det finns inget sätt för honom att få veta Det. Det är det Tredje Rycket. Han vet bara ingenting om Det. Förstår Ni? Han förstår Det inte.

261 Men det finns en hemlighet, som ligger under Det Där! [Broder Branham knackar på predikstolen en gång. — Utg.] Ära vare Gud i Höjden! Jag kan aldrig tänka på samma sätt i resten av mitt liv, då jag har sett. Nu vet inte jag, vad. . . Jag vet nästa steg här, men jag vet inte vad, hur jag ska tolka det. Det kommer inte att dröja länge. Jag har det nerskrivet här, när det hände, om Ni kan se här: ”Stopp! Gå inte längre än hit just här!” Jag är inte benägen att vara en fanatiker. Jag talar bara om Sanningen.

262 Men kommer Ni ihåg den där lilla skon, som jag alltid försökte förklara, hur själen låg intill *det och det*, och det inre

samvetet och all den där sortens saker? Vilket bara fick en stor hög av efterapningar att sätta igång efter det. Hur de måste ta upp handen och hålla i människorna och få vibration? Alla hade en vibration i sina händer.

263 Men minns Ni, då Han tog mig dit upp och sa: "Det här är det där Tredje Rycket, och ingen kommer att känna till Det." Kommer Ni ihåg det? [Församlingen säger: "Amen," — Utg.] Synerna slår aldrig fel. De är den fullkomliga Sanningen.

264 Lägg nu märke till det! Kommer Ni ihåg synen om konstellationen? Charlie, jag. . . Var så god!

265 Någoting, som pågår, sa jag till Er, den här veckan, som Ni. . . Det har varit runt omkring Er, men jag undrar, om Ni la märke till det.

266 Kommer Ni ihåg konstellationen, synen om Änglarna, då jag for härifrån för att fara till Arizona? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Kommer Ni ihåg *Hur mycket är klockan, mina herrar?* ["Amen."] Kommer Ni ihåg den? Lägg märke till, att det var bara en enda mäktig salva av dunder, och sju Änglar uppenbarade sig. Är det riktigt? ["Amen."] En enda salva av dunder, sju Änglar uppenbarade sig.

Och jag såg Lammet, då Han hade öppnat det första inseglet, och jag hörde, som om det var rösten av ett dunder, och ett av de fyra väsendena sa: "Kom och se!"

267 Lägg märke till det, ett enda dunder, Sju Budskap, som har förseglats och inte kan uppenbaras förrän den sista dagen, den här tidsåldern. Förstår Ni, vad jag menar? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

268 Har Ni nu lagt märke till den här veckans mystiska del? Det är, vad Det är. Det är, vad Det har varit. Det har varit, inte en mänsklig varelse, en — en man. Det har varit Herrens Änglar. Lägg märke till det!

269 Det finns vittnen, tre stycken, som sitter här inne, som för en vecka sedan, litet mer än en vecka sedan, då jag var uppe, långt bort inne i bergen, nästan till Mexico, tillsammans med två bröder, som sitter här. Jag plockade kardborrar, rättare sagt fjäderborstgräs, av mitt byxben, och en explosion gick av, som nästan, som det såg ut, skakade ner bergen. Det där är riktigt, nu. Jag talade aldrig om det för mina bröder, men de la märke till en skillnad.

270 Och Han sa till mig: "Var nu redo! Far österut! Här är uttydningen av den där synen." Förstår Ni? För att nu låta Er veta det, broder Sothmann har inte fått det byte, han for efter. Vi försökte få tag i det åt honom. Och Han sa: "Ikväll, nu, som ett tecken åt Dig, kommer han inte att göra det. Du måste helga Dig den här gången för de här Änglarnas besök." Och jag kände mig utom mig, som Ni minns.

271 Och jag var i västern. Änglarna kom österut. Och då de kom förbi, plockades jag upp tillsammans med dem, (Kommer Ni ihåg det?) och kom österut. [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

272 Och broder Fred, här inne ikväll, är ett vittne, och broder Norman. Då vi gick ner, övertalade jag nästan den mannen att stanna och få sitt byte. Är det riktigt, broder Sothmann? [Broder Fred Sothmann säger: "Amen." — Utg.] Ja, där, står just där. Jag övertalade, men ändå sa Han: "Han kommer inte att göra det." Jag sa aldrig någonting, gick vidare.

273 Någonting, då vi satt bredvid tältet, den dagen då . . . Som Du minns, broder Sothmann. Och jag, så fort som en del saker omtalades, att jag tog Dig och broder Norman . . . Var är broder Norman? Där bak. Tog en ed av dem, att de inte skulle nämna, vad som ägde rum. Är det riktigt? [Bröderna säger: "Amen. Det där är sanningen." — Utg.] Vände jag mig om och gick bort ifrån det där tältet, *så där*? Är det riktigt? ["Det är riktigt."]

274 För det här är, vad det var, exakt vad det var, och då jag visste, att jag inte kunde säga det, förrän det hände, se efter om människorna skulle förstå det.

275 Och la Ni märke till det? "Den där ene Ängeln", sa jag, "där inne, var en egendomlig Ängel." Han såg ut mer för mig än någon av resten av Dem. Kommer Ni ihåg det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] De var i en konstellation, tre på var sida och en på toppen. Och den, som var närmast mig här, då man räknar från vänster till höger, skulle ha varit den sjunde Ängeln. Han var mer skinande, betydde mer för mig än resten av Dem. Kommer Ni ihåg det? Jag sa: "Han hade sitt bröst utåt, så *där*, och flög österut" (som Ni minns) "så *där*." Jag sa: "Den plockade upp mig, lyfte upp mig." Minns Ni det? ["Amen."]

276 Här är Den, den med det Sjunde Inseglet, det som jag har undrat över hela mitt liv. Amen! De där andra Inseglen betydde en massa för mig, naturligtvis, men å, Ni vet inte, vad det här har betytt, för en enda gång i livet! [Broder Branham knackade på predikstolen åtskilliga gånger. — Utg.]

277 Jag bad, jag ropade till Gud. Jag — jag — jag . . . Efter det där mötet i Phoenix . . . Vem som helst av människorna, som var där med mig, vet det. Jag låg i bergen.

278 En morgon steg jag upp och gick upp i Sabino Canyon, de där stora, skrovliga, höga bergen. Och jag gick upp däri. Och det finns en liten stig, sedan man har gått en bit, som går upp till Lemmon Mountain, vilket är en promenad på trettio engelska mil, nästan omkring trettio fot snö där uppe. Så uppe i berget, riktigt tidigt före dagningen, på väg upp genom den här lilla stigen, med sten som rullade, kände jag mig ledd att vända mig åt *det här hållet*. Och jag vände och gick upp i några stora taggiga klippor, oj, oj, hundratals fot höga.

279 Och jag böjde knä nere mellan de där klipporna. Jag la ner *den här* Bibeln och la ner den här boken. . . . *Den här* lilla skrivtavlan. [Broder Branham visar sin Bibel och skrivtavla. — Utg.] Jag sa: ”Herre, Gud, vad betyder den här synen? Jag — jag är — jag är. . . .” Jag sa: ”Herre, det. . . . Betyder det, att jag ska dö?”

280 Som Ni minns, sa jag till Er: ”Jag tänkte, att det kunde betyda, att jag skulle dö, för någonting exploderade, så att det bara skakade mig i stycken.” Ni kommer ihåg det. Hur många vet om det, har hört det? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Å, visst, ser Ni, Ni allesammans. Och jag tänkte, att det kunde betyda, att jag skulle dö.

281 Och sedan i rummet sa jag: ”Var. . . . Vad — vad — vad var det, Herre? Vad — vad betyder det? Betyder det, att jag kommer att dö? Om det är så, all right, jag kommer inte att tala om det för min familj. Låt mig bara gå vidare, ser Du, om mitt arbete är avslutat.” Och jag sa. . . .

282 Vad var det, nu? Men Han skickade tillbaka ett vittne, Ni kommer ihåg, att jag talade om det för Er, att det inte var det. Det var vidareutvecklingen av mitt arbete. Å, å, å! Får Ni tag i det? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Förstår Ni? Och då jag satt uppe i Sabino Canyon. . . .

283 Den himmelske Fadern vet det här. Precis lika sant, som att man ser det där ske, kom de där Änglarna raka vägen ner och bekräftade, att vartenda Budskap var detsamma. Då vet man, om Det kommer från Gud eller inte. Det talades om för en i förväg genom en syn. Jag kunde inte berätta det för Er, förrän mötena var över, för jag förbjöds att göra det.

284 I Sabino Canyon, då jag satt där uppe den där morgonen, hade jag mina händer uppräckt. Och min. . . . Vinden hade blåst ner min gamla, svarta hatt. Då. . . . Jag stod där med mina händer uppräckt och bad. Jag sa: ”Herre, Gud, vad betyder det här? Jag kan inte förstå det, Herre. Vad ska jag göra? Om det är tid för mig att fara hem, så låt mig fara upp här, där de aldrig kommer att finna mig! Jag vill inte, att någon ska vara i närheten och sörja, om jag far. Jag — jag vill bara, att familjen ska tänka, att jag bara tog en promenad. Och de kommer inte att finna mig. Göm bort mig någonstans! Om jag ska gå bort, å, låt mig gå! Kanske Joseph kommer att finna min Bibel liggande här någon dag, och låt honom använda Den! Ser Du, om jag ska gå bort, så låt mig gå, Herre! Och jag hade mina händer utsträckt. Och helt plötsligt träffade någonting min hand.

285 Jag vet inte. Jag kan inte säga. Föll jag i sömn? Jag vet inte. Eller gick jag in i en hänryckning? Jag vet inte. Var det en syn? Jag kan inte tala om det för Er. Det enda jag kan säga, är vad jag. . . . Precis samma sak liksom de där Änglarna var!

286 Och det träffade min hand. Och jag tittade, och det var ett svärd. Och det hade pärlemorhandtag, riktigt vackert, och hade ett skydd över sig av guld. Och klingan såg ut som någonting liknande krom, likt silver, det var bara riktigt skinande. Och det var så knivskarpt, oj, oj! Och jag tänkte: "Är inte det där det allra vackraste!" Passade min hand precis! Jag tänkte: "Det där är väldigt vackert. Men", sa jag, "hallå, jag är alltid rädd för de där sakerna, ett svärd." Jag tänkte: "Vad ska jag göra med det där?"

287 Och just då skallade en Röst ner igenom där, som skakade klipporna. Den sa: "Det är Konungens Svärd!" Och så kom jag ut ur det.

288 "Konungens Svärd." Om Den nu sa: "En konungs svärd. . ." Men Den sa: "Konungens Svärd." Och det finns bara en "Konungen", och det är Gud. Och Han har ett enda Svärd, det är Hans Ord, det som jag lever av. Så att så hjälpe mig Gud, här jag står vid Hans heliga bord här med det här heliga Ordet liggande här! Det är Ordet! Amen! Å, vilken tid vi lever i! Vilken mäktig sak! Ser Ni mysteriet och hemligheten? Det Tredje. . .

289 Då jag stod där, då det här lämnade mig, kom bara Någonting till mig och sa: "Frukta inte!" Nu hörde jag ingen röst. Liksom talade inuti mig. Jag måste bara berätta sanningen för Er, precis exakt vad, som skedde. Någonting träffade och sa: "Frukta inte! Det här är det där Tredje Rycket."

290 Tredje Rycket! Kommer Ni ihåg det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Han sa: "Du har fått så många efterapare med det här, det Du försökte förklara. Men", sa Han, "försök inte ens med Det Här!" Kommer Ni ihåg det? Hur många kommer ihåg den där synen? ["Amen."] Å, det är över, alltsammans. Det är bandat och överallt. Det där var för omkring sex år sedan, sju år sedan. Det är sju år sedan. Han sa: "Försök inte, att förklara Det Där!" Han sa: "Det här är det Tredje Rycket, men jag ska möta Dig där inne." Är det riktigt? ["Amen."] Han sa: "Försök inte. . ."

291 Jag stod med en — en liten barnsko, då Han sa det till mig. Han sa: "Gör nu ditt Första Ryck! Och då Du gör det, kommer fisken att jaga efter betet." Han sa: "Ge sedan akt på Ditt Andra Ryck", sa Han, "för det kommer bara att vara små fiskar." Han sa: "Sedan kommer det Tredje Rycket att få tag i den."

292 Och alla de där predikanterna kom omkring mig och sa: "Broder Branham, vi vet, att Du kan göra det! Halleluja! Broder Branham!" Det är där, jag alltid blir bunden, med en skara predikanter. Förstår Ni? Jag älskar människor. De vill, att man ska förklara allting, *det här, det där.*

293 Och jag sa: "Mja, öh, öh, öh", sa jag, "Jag vet inte." Jag sa: "Jag har förstått mig på fiske. Nu", sa jag, "Det första man gör, nu. . . Här är sättet, man gör det på. Man ser all fisken runt omkring, man måste rycka i betet." Ja, det där är exakt fiskets

taktik. Så jag sa: ”Ryck i betet! Nu, ser Ni, då jag ryckte i betet för första gången, då ger sig fisken iväg efter det.” Men de var de små. Och de där var precis liksom de, de fångade.

²⁹⁴ Så sedan sa jag: ”Sedan ska Ni sätta . . .” Och jag kastade ut det på stranden. Och jag fick en fisk, men den såg ut som ett skinn över betet, det var bara . . . Den var så liten.

²⁹⁵ Och så stod jag där, och Någonting sa: ”Jag sa ju till Dig att inte göra det där!”

²⁹⁶ Jag började gråta. Hela linan var hoptrasslad runt mig, så här. Och jag hade . . . Stod där och grät med mitt huvud böjt så där. Jag sa: ”Gud! Å, jag. . . Förlåt mig! Jag — jag är en dum person. Herre, . . . Förlåt mig!” Och jag — jag hade den här linan.

²⁹⁷ Och det där, som jag hade i min hand, var en liten barnsko, ungefär så där lång. Och jag hade det där snöret, som var ungefär så grovt som mitt finger, omkring en halv tum, så där. Och öljetten i den här skon var bara omkring storleken av en . . . Mindre än en sextondels tum, troligen, i öljetten. Och jag försökte att snöra den här lilla skon med det här stora, stora tumsnöret. Hmpf!

²⁹⁸ En Röst kom och sa: ”Man kan inte lära pingstväns-småbarn övernaturliga saker.” Den sa: ”Låt dem nu vara ifred!”

²⁹⁹ Och just då plockade Han upp mig. Han tog upp mig och satte mig högt, högt upp, där ett möte pågick. Det såg ut som ett tält eller en katedral av något slag. Och jag tittade, och där fanns liksom en liten kur, en liten plats borta på sidan. Och jag såg, att det där Ljuset talade med någon ovanför mig, det där Ljuset, som Ni ser där på bilden. Det virvlade bort ifrån mig, så där, och för över det där tältet. Och sa: ”Jag ska möta Dig där.” Och Det sa: ”Det här kommer att vara det Tredje Rycket, och Du ska inte tala om det för någon.”

Och i Sabino Canyon sa Han: ”Det här är det Tredje Rycket.”

³⁰⁰ Och det är tre mäktiga saker, som följer med Det. Och en utvecklade Sig idag, rättare sagt igår, den andra utvecklade Sig idag, och det finns en sak, som jag inte kan tolka, för den är på ett okänt språk. Men jag stod just där och tittade direkt på Den. Och det här är det Tredje Rycket, som kommer fram. [Broder Branham knackar på predikstolen tre gånger. — Utg.] Och Guds Helige Ande. . . Oj, oj!

Det är orsaken till, att hela Himmelen var tyst.

³⁰¹ Nu är det bäst att jag — jag stannar just här, ser Ni. Jag bara — jag känner mig bara stoppad, att jag inte ska säga något mer om Det. Förstår Ni?

³⁰² Så kom bara ihåg, att det Sjunde Inseglet, orsaken till, att Det inte öppnades. [Broder Branham knackar på predikstolen sex gånger. — Utg.] Ser Ni, orsaken till, att Det inte uppenbarade Det, är att ingen skulle känna till Det.

303 Och jag vill, att Ni ska veta, att innan jag någonsin visste ett Ord om Det Där, kom den där synen för årtal sedan. Kommer Ni ihåg det? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Och här är Det, precis liksom det här andra har gjort, glider raka vägen in i Ordet exakt där Det var. [Broder Branham knackar på predikstolen två gånger. — Utg.] Och Gud känner mitt hjärta, jag har aldrig en enda gång tänkt på en sådan sak som Det Där, och här var det. Det är senare, än vi tror. Mmm. Oj, oj!

304 Det där visar, att Det är från Gud, för ser Ni, Det passar exakt in i Guds löften, från slutet på Budskapet. Lägg märke till det, Ni! Lägg märke till det nu, för Budskapet till tidens ände, det här Inseglet. Då allt kommer till allt, har Han — Han har uppenbarat alla de sex Inseglen, men Han säger ingenting om det Sjunde. Och Inseglet till ändens tid, då det börjar, kommer att vara en absolut, total hemlighet, enligt Bibeln, innan man känner till Det Där. Och kom ihåg, att Uppenbarelseboken 10:1-7, 1 till 7, kapitel 10:1 till 7: "Vid slutet av den sjunde ängelns Budskap, skulle alla Guds hemligheter vara kända." Vi är i ändens tid, öppningen av det Sjunde Inseglet.

305 Hur visste jag det nu? Här om dagen, förra söndagen, för en vecka sedan idag, då jag predikade om "Var ödmjuk! Var ödmjuk! Kom ihåg, att Gud verkar i småsaker!" Jag insåg inte, vad det verkligen talade om. Och nu ser jag det. Det är på ett sådant ödmjukt sätt! Man skulle ju tycka, att någonting sådant skulle uppenbaras för Vatikanen eller... Men det kommer precis liksom Johannes Döparen. Det kommer liksom vår Herres födelse, i ett stall. Ära vare Gud! Så hjälpe mig, stunden är nära! Amen! Vi är här. Oj, oj!

306 Förstår Ni den nu, Sanningen om Guds syn, de sju Änglarna, som tog mig med ifrån västern? De kom från västern, kom tillbaka österut, förde mig hit för det här Budskapet ikväll. [Broder Branham knackar på predikstolen två gånger. — Utg.] Oj, oj!

307 Det där stora dundrets röst, nu, och kallelsen som förde mig hit har uppenbarats, att Det... Och bevisats att Det var av Gud. Tänk bara nu! Jag kände inte till de här Inseglen, och de har uppenbarats den här veckan. Tänkte någon på det där, om att de där sju Änglarna var Det Här, var Budskapet, som kom fram, då de där Änglarna förde mig tillbaka hit för Detta? Förstår Ni?

308 Kom ihåg, att den sjunde Budbäraren var... De sju Budbärarna var... Den, som jag la märke till, den sjunde Ängeln, Den verkade mer för mig än någon annan. Ser Ni, de stod nu så *här*. Nu vill vi bara, att Ni ska lägga märke till det. Och jag stod *här*, och jag gav akt på de där andra... .

309 Ser Ni en, den första skaran av små fåglar med fjädrarna alldeles utslitna. Kommer Ni ihåg dem? Och de flög allesammans österut. Och den andra skaran var ljusare, större fåglar, såg ut

som duvor, spetsiga vingar. De flög österut. Första Rycket, Andra Rycket, sedan var de nästa Änglar. Och då . . .

310 Jag stod just där, och den här explosionen försvann. Och jag tittade åt *det här* hållet, mot väster, och De kom och bara plockade upp mig, in Dit. Jag kom helt ut ur mitt medvetande. Och den ene av Dem, som kom, var Den, som såg så egendomlig ut för mig, var den på min . . . Var till vänster, där jag kom in i konstellationen. Men räknat från vänster till höger, skulle det ha varit den sjunde Ängeln, ser Ni, som kom över. Kom nu ihåg de sju Budbärarna!

311 Kommer Ni ihåg pyramiden av vit Sten i Junior Jacksons dröm, som jag uttydde för Er? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.] Förstår Ni? Lägg märke till, att den kvällen då jag for, och jag . . . Det var sex drömmar, som kom, och varenda en av dem direkt till samma sak. Sedan började synen och skickade mig västerut. Och Junior, han såg på medan . . . Lägg märke till det! Titta, så fullkomligt!

312 Nu hoppas jag och litar på, att Ni människor inser, att jag försöker lägga den här nåden på Jesus Kristus, som är Upphovsmannen till Det alltsammans. Och den enda orsaken till, att Ni aldrig hörde mig tala så här tidigare i Ert liv, men den här stunden närmar sig. Förstår Ni? Förstår Ni? Lägg märke till det!

313 För att nu göra det säkert för Er, så att det kan slås fast. Jag tänker lämna Er igen. Jag vet inte vart jag ska fara. Jag måste predika Evangeliet på andra ställen. Men nu, då . . .

314 Ni kanske säger: "Jag har hört all den där sortens fanatism." Jag vet inte vad, jag kan inte döma någon annan människa.

315 Jag måste bara svara inför Gud för det, som jag . . . För — för mig själv. Men har det någonsin varit en enda gång, då jag någonsin sa Er någonting i Herrens Namn, som inte var rätt under alla dessa år? [Församlingen säger: "Nej." — Utg.] Ingen annan kan säga så, för jag sa det alltid precis på det sättet, som Han sa det.

316 Låt mig nu bara visa Er, att det här är exakt sant och bekräfta det!

317 Kom nu ihåg: "Om där finns en andlig eller en profet, så kommer jag, Herren, att tala till honom i syner och ge mig tillkänna för honom i drömmar." Att tolka drömmar är det där. Josef, han kunde tolka drömmar och tala och — och se syner. Är det sant? [Församlingen säger: "Amen." — Utg.]

318 Lägg nu märke till det här! Att nu, då det här har ägt rum, stod Junior på ett fält, som hade haft en stor pyramid på det, så där. Och där var någonting skrivet på stenarna, och jag uppenbarade Det Där för människorna. Är det riktigt, Junior? [Broder Junior Jackson säger: "Det är riktigt." — Utg.] Ungefär ett år innan det hände.

319 Och lägg märke till nästa sak nu! Jag tog något slags stång och högg av Den, och på insidan var det vit Sten, som inte hade någonting skrivet på Den. Och vid den tiden startade jag mot väster. Och jag sa till dem alla, jag sa: "Far inte västerut! Stanna här och titta på Det Här, tills jag kommer tillbaka!" För västerut för explosionens skull, kom tillbaka till östern med Den Helige Ande, som tolkade det här oskrivna Ordet. Om nu inte det där fullkomligt är Gud Allsmäktig, så vill jag, att Ni ska veta, vad som är det!

320 Varför försöker jag säga det här, vänner? Det är för att visa Er, att vi är i ändens tid. Om nu de där andra är precis på pricken med Ordet, så är Det Här precis på pricken med Ordet! Vi är här. Vi är vid änden, vänner.

321 Snart ska det bli: "tiden har runnit ut". Miljoner kommer att mista sina liv. Det kommer att vara miljoner, som nu tror, att de är frälsta, som kommer att räknas som mat åt atom-tidsåldern. Vi lever i den sista stunden. Genom den allsmäktige Gudens nåd, genom Hans hjälp till Sitt folk, så att de kan få se fram mot Kristi snara framträdande! "Hur länge, broder Branham?" Kanske tjugo år, kanske om femtio år, kanske om hundra år. Jag vet inte. Och kanske imorgon, kanske redan ikväll. Jag vet inte. Och vem som helst, som säger, att de vet, de har fel. Förstår Ni? De vet inte. Bara Gud vet.

322 Lägg nu märke till det! Så hjälpe mig, vid Gud, jag säger Sanningen, att De Här är andligen bedömda åt mig, bedömda av Den Helige Ande. Och varenda en av Dem har identifierat Sin plats i Bibeln.

323 Vad nu den här stora hemligheten är, som ligger under det här Inseglet, vet jag inte. Jag vet det inte. Jag kunde inte urskilja det. Jag skulle inte kunna tala om Det, bara vad Det — bara vad Det sa, men jag vet, att Det var de där Sju Åskmullren, som yttrade sig alldeles tätt tillsammans, bara smällde sju olika gånger. Och Det utvecklade Sig till någonting annat, som jag såg. Sedan, då jag hade sett Det, tittade jag efter tolkningen. Den flög över där, och jag kunde inte urskilja Den. Det är exakt rätt. Förstår Ni? Tiden är inte riktigt inne för Det.

324 Men Det rör Sig in i den perioden, ser Ni. Den kommer nära. Så det, som Ni ska göra, är att komma ihåg, att jag talar till Er i Herrens Namn. Var beredda, för man vet inte, när någonting kan ske!

325 Nu då det där kommer på ljudbandet, vilket Det är, kommer det troligen att skicka iväg tiotusen av mina vänner bort ifrån mig. För de kommer att säga, att: "Broder Branham försöker sätta sig och göra sig till en — en tjänare eller en profet eller någonting inför Gud." Låt mig säga Er, mina bröder, det där är en villfarelse.

326 Jag säger Er bara, vad jag har sett, och vad som har sagts till mig. Och nu kan Ni — kan Ni göra, vad Ni vill. Jag vet inte, vem som kommer att . . . Vad som kommer att äga rum. Jag vet inte. Jag vet bara, att de där Sju Åskmullren innehåller den där hemligheten. Himlarna var tysta. Förstår alla det? [Församlingen säger: "Amen," — Utg.] Det kanske är den tiden, det kan vara den stunden nu, då den här store personen, som vi väntar oss ska komma in på scenen, kan komma in på scenen.

327 Kanske den här verksamheten, då jag har försökt ta människorna tillbaka till Ordet, har lagt en grund. Och om den har det, kommer jag att lämna Er för gott. Det kommer inte att vara två av oss här på samma gång. Förstår Ni? Om det är så, kommer han att tillta, jag kommer att avta. Jag vet inte.

328 Men jag har fått förmånen av Gud att få titta och se, vad Det var, ser Ni, se Det utvecklas så långt. Nu är det Sanningen.

329 Och jag är säker på, att Ni har lagt märke till de saker, som har skett den här veckan. Jag är säker på, att Ni la märke till den där lille pojken Collins, som låg där döende här om kvällen, den där lilla flickan med leukemi.

330 Guds Rike är på väg. Och Det blir mera från det negativa till det positiva, som det har varit. Det där borde nu inte få folk att storkna. Från rättfärdiggörelse till helgelse till Den Helige Andes dop, och sedan *här, här*. Förstår Ni? Vi drar oss bara närmare Gud hela tiden.

331 Kan inte Ni se, metodistpredikanter, hur Ert budskap om helgelsen var högre än det, som Luther predikade?

332 Ni pingstvännen, kan inte Ni se, att Ert budskap om dopet är mer än det, som metodisterna predikade? Förstår Ni, vad jag menar?

333 Å, vi har fått en massa saker att gå ut! Och det är riktigt. Och om det finns någon, som föraktar fel, och folk säger någonting, som faktiskt är lögnar och inte Sanningen, så avskyr jag det.

334 Men jag — jag älskar verkligen den pålitliga Sanningen, hur mycket Den än står på *det här* sättet eller *det där* sättet. Om Det är Sanningen, kommer Gud till sist att visa Det som Sanningen. Och om Han inte gör det snart en dag, då var inte min syn rätt. Nu ser Ni, var jag just la mig själv.

335 "När kommer det att vara, broder Branham?" Jag kan inte tala om det för Er. Jag vet inte.

336 Men en vacker dag, om vi aldrig träffas igen på den här jorden, kommer vi att mötas där borta vid — vid Kristi Domarsäte. Och Ni kommer att finna, att i det där rummet, där uppenbarelsen kom från Gud, precis liksom hela resten av dem har gjort, att De Där . . . En om det där Inseglets hemlighet, orsaken till att Den inte uppenbarades, Det var de Sju Åskmullren, som yttrade Sina röster. Och där är Det,

fullkomligt. För ingenting vet någonting om Det. Det blev inte ens skrivet. Så vi är vid ändens tid. Vi är här. Jag tackar Gud för Hans Ord.

³³⁷ Jag tackar Honom för Jesus Kristus. För utan att sända Honom till våra synders försoning, skulle vi alla vara i en stor syndens sörja, utan hopp. Men genom Hans nåd, renar Hans — Hans Blod från all synd. Precis liksom den där bläckdroppen i en bytta Clorox, man kommer aldrig att finna bläcket igen. Då våra synder är bekända, läggs de i Jesu Kristi Blod. De kommer aldrig att bli kända igen. Gud glömmer dem, de blev aldrig ens gjorda. Och så länge, som det där Offret ligger där till försoning för oss, så är det alltsammans. Det är det, ser Ni. Vi — vi är inte syndare längre. Vi är kristna genom Guds nåd. Kom ihåg, att i oss själva skulle vi troligen vara lika dåliga, som vi någonsin var. Men, ser Ni, Guds nåd har visat sig för oss, och det är den, som har gjort oss till, vad vi är idag, kristna bröder och systrar.

³³⁸ Det här har varit en oerhörd vecka för mig. Jag är trött. Min hjärna är trött. För jag — jag har . . . Med det bästa jag kunde göra. Och någonting egendomligt, som har pågått varenda dag. Jag skulle bli häpen att gå in i rummet och vara där i några minuter och få se Någonting, som bara vände mig helt om.

³³⁹ Och här gick jag dit in och plockade upp anteckningarna. Jag plockade upp böcker av Dr. Smith, Uriah Smith, och å, alla författarna och allting och läste in, läste vidare i deras böcker. Jag säger: ”Här är nu det Sjätte Inseglet. Här är det Fjärde Inseglet. Vad säger nu den här mannen? Han kunde säga: ’Jaha, Det var *det här*, *det där* eller det *andra*.’” Jag tittade här borta och fick tag i en annan man. Han sa, att Det var *det-och-det*. Och det såg ut som att jag bara . . . Det fungerade bara inte rätt. Förstår Ni?

³⁴⁰ Då tänkte jag: ”Nåväl, vad är det, Herre?” Och jag gick fram och tillbaka på golvet en stund. Jag böjde knä och bad. Gick tillbaka och tog upp Bibeln, satte mig ner, läste. Gick fram och tillbaka.

³⁴¹ Så helt plötsligt, då jag blev stilla, utvecklade Det Sig bara så där. Då fick jag riktigt kvickt tag i en penna och började skriva ner Det så där, vad det nu var, som jag såg och gjorde. Gav akt på Det så där, tills jag fick det nerskrivet.

³⁴² Sedan tog jag resten av dagen och gick ner och spårade upp Det Här, och såg efter, om Det stämde hela vägen fram genom Skrifterna. Så: ”Pröva allting!” Förstår Ni? Jag fick Det Här här.

³⁴³ Och jag tänker: ”Det är många människor, som fick syner. Det finns många, som har varit i uppenbarelser.” Om det är tvärt emot Ordet, så låt det vara ifred! Det är riktigt, låt det vara ifred!

³⁴⁴ Nu, nu jämförde jag Det Här ända fram *så här*, jämförde det *så här*. Jag skrev ner små saker här. Jag tänkte: ”Tja, nu kommer

klassen att bli glad åt att få höra det här, för det stämmer med *det här* och stämmer med *det här*. Låt oss nu se, vad står det *här*? Jo. Och ja, här är det, just *här*.” Förstår Ni?

345 Och förde det tillbaka genom Bibeln och slog fast saken, veckan igenom. Där är det på ljudband. Ni är välkomna till dem. Och jag har gjort det så gott jag vet under kristen gemenskap, Guds nåd till alla människor genom Jesus Kristus. Jag har gjort det allra bästa, som jag visste hur.

346 Ni har varit en av de finaste klasserna. Det har inte varit någon, som har kunnat sitta angenämare. Ni allesammans har kommit in hit från klockan ett på dagen fram till klockan fem, när det nu var de öppnade kyrkan och hämtade. . . Lät folket komma in. Ni har stått i kylan, Ni har suttit i snön, Ni har gjort allting, stått runt väggarna tills Era ben värkte. Jag har sett männen sätta sig ner. Låtit kvinnorna sitta upp, och olika personer stod upp och så där, som satt i närheten. Jag tänkte: ”Herre, hela. . .”

347 Det här har varit en mystisk vecka. Alltsammans har varit liksom egendomligt, hur människorna, då de kom, man såg dem stå i närheten utanför, i fönstren, i dörrarna, bak på baksidan, överallt och lyssnade. Och som talare betraktat är jag långt ifrån någon talare. Jag — jag har så pass mycket intelligens, att jag vet, att jag inte är någon talare. Men varför skulle folk sitta och lyssna på det där viset? Varför skulle de göra det? De kommer inte för att höra en person som mig. Utan de kommer, för att det finns Någonting i det, som drar folk. Det är riktigt. Förstår Ni? Det finns Någonting i det, som drar dem.

348 Liksom min hustru stod här på plattformen och sjöng, då jag började:

De komma från öst och väst,
De komma från landet långt bort,
För att festa hos Kungen, dinera som Hans gäst,
Så välsignade dessa pilgrimer är!
De skådar Hans helgade ansikte,
Som glöder av gudomligt Ljus.
Saliga deltagare i Hans nåd,
För att skina som dyrbarheter i Hans krona.

349 Må Ni alltid bära det där i sinnet! ”Att vara en dyrbarhet i Jesu Kristi krona.” Paulus sa till Församlingen: ”Ni är — Ni är Hans kronas juveler, rättare sagt dyrbarheter.” Vi vill vara Jesu Kristi kronas dyrbarheter.

350 Vi vill aldrig sätta någon människa i det. Glöm allting om mig! Jag är Er broder, en syndare frälst av nåd, inte passande att få leva. Det är exakt sanningen. Jag säger inte det där för att vara ödmjuk, det är fakta. Det finns ingenting i mig, inte en enda sund sak alls.

351 Men Guds nåd har låtit mina stackars fördunklade ögon få titta bakom tidens förlåt och se de där sakerna där borta, och jag kom tillbaka.

352 Då jag var en liten pojke, älskade jag människor. Jag har alltid velat, att någon skulle älska mig och tala med mig. Ingen ville göra det på grund av familjens rykte. Ingen ville prata med mig.

353 Men då jag kapitulerade för Gud, då... De våra, deras bakgrund, då de var Irländare, tänkte jag, "Kanske... De var katoliker allesammans, och kanske det skulle vara Det." Jag gick *dit*, och Han var på ett sätt. Och jag gick ner till First Baptist Church, och Han var på ett annat sätt.

Jag sa: "Herre, det måste finnas något sätt, som är sant."

Och Någonting sa: "Det är Ordet."

Jag har hållit det där Ordet. Titta på varenda syn, överallt!

354 Den dagen, då jag la hörnstenen där borta och la in det där där inne, skrev jag på det, vad Han visade mig den där morgonen i en syn. "Var påträngande i tid och otid, tillrättavisa med all tålmodighet och Lära! För den tiden kommer att komma, då de inte kommer att uthärda sund Lära, utan efter sina egna lustar ska åt sig själva samla ihop lärare, som det kliar dem i öronen, och vändas bort ifrån Sanningen till fabler." Och jag har sett de där två träden, som jag stod bredvid, göra precis samma sak. Det är riktigt. Och där är vi. Och det där är sant. Och nu vill man inte... .

355 Kom ihåg det! Låt mig förmana Er igen! Säg inte: "Tack!", åt någon alls! Säg inte, tänk inte, att någon predikant eller någonting, någon dödlig människa, att det är någonting gott med honom! För det är det inte. Jag bryr mig inte om, vem han är. Det är ingenting gott med någon människa. Det är riktigt.

356 Om det ligger en hel hög med trumpeter här, och en av dem måste spela en viss musik, är det mannen... De där trumpeterna är fullkomligt stumma. Det är mannen, som kan spela trumpet, som vet, vad han ska göra, som tar upp trumpet. Trumpeten har ingenting att göra med det. Ljudet kommer från en intelligens bakom den. Det är riktigt. Så alla trumpeterna är desamma.

357 Alla människor är desamma. Alla kristna är desamma. Det finns inga stora män ibland oss. Vi är inte stora män, inte stora kvinnor. Vi är alla bröder och systrar, alla lika, i samma kategori. Vi är inga "stora". Man gör inte den ene större än den andre, ingenting alls att göra. Nänämensan. Utan vi är bara mänskliga varelser allesammans.

358 Försök inte att tolka sakerna! Försök inte att göra någonting mer än att bara leva ett noggrant liv och ge pris och ära åt Jesus Kristus! Förstår alla det nu? [Församlingen säger: "Amen." —

Utg.] Och så älska Honom av hela Ert hjärta! Gör Ni det? [”Amen.”]

Jag älskar Honom, (Och det ska jag göra!) Jag
älskar Honom
För att Han älskade mig först
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

³⁵⁹ Pris ske Gud! Förstår alla grundligt? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Tror allesammans? [”Amen.”] Kommer Ni ihåg, då jag först började: ”Vem har trott på vår rapport? För vem är Herrens arm uppenbarad?” Har Han uppenbarat för Dig Sin barmhärtighet, Sin godhet? [”Amen.”] Amen. Kom bara ihåg att älska Honom av hela Ert hjärta!

³⁶⁰ Jag far tillbaka hem nu. Jag kommer att vara tillbaka här igen, om Herren vill, omkring den första juni.

³⁶¹ Kanske, om Herren lägger det på mitt hjärta, kanske någon gång tidigt i sommar, som i juni eller någonstans, kanske tidigt i höst, om Herren dröjer, skulle jag tycka om att få komma tillbaka och avsätta sju kvällar till för de Sju sista Basunerna. Skulle Ni tycka om det? [Församlingen säger: ”Amen.” — Utg.] Vill Ni be för mig, att Gud ska hjälpa mig? [”Amen.”] All right.

³⁶² Tills jag träffar Er igen, kom ihåg den här fina gamla sången:

Jag älskar Honom, Jag älskar Honom
För att Han älskade mig först
Och köpte min frälsning
På Golgatas träd.

³⁶³ Nu vill jag, att Ni ska böja Ert huvud. Jag vill be för Er. Innan pastorn släpper ut Er, vill jag be för Er.

³⁶⁴ Vår himmelske Fader, måtte människorna förstå, Herre! Vilket jag är säker på, att det finns några, som inte gör det. Men, Fader, måtte de — de förstå syftet! Och må de förstå, Fader, att — att det är Din nåd mot dem, att de här sakerna uppenbaras! Och jag vill tacka Dig, Herre, för kunskapen, att få förstå de här sakerna, som Du har uppenbarat för oss.

³⁶⁵ Och jag ber för varenda en, som är här, varenda en som har varit med på mötena. Om det är några, som inte tror, Herre, må de bli troende!

³⁶⁶ Jag ber för alla, som kommer att höra Budskapen på ljudband. Och om Det hamnar, vilket det otvivelaktigt kommer att göra, i många otroendes hem och ställen, som kommer att ha en annan uppfattning, men Fader, jag ber för var och en, att innan de säger något hädiskt ord, att de först måtte sätta sig ner och rannsaka Skrifterna efter det, som har blivit sagt, och sedan säga till Dig, att de verkligen är ärliga och vill veta, om det här är Sanningen eller inte. Och jag ber för dem, Fader.

367 Och jag ber för dessa, som har stått runt de här väggarna, som stod på utsidan, som satt i sina bilar, för små barn och för alla, som har varit inne. Och precis alla av dem, Herre, jag ber för dem.

368 Och jag ber, att mina böner kommer att besvaras, att Du kommer att välsigna dem. Först, Herre, ge varenda en Evigt Liv! Jag ber, att inte en enda av dem ska gå förlorad, inte en enda.

369 Och nu, Fader, vet vi ju inte, när den här stora tilldragelsen kommer att bli. Men då vi ser de här tecknen visa sig och Bibliska händelser, värmer det vårt hjärta omåttligt. Och jag ber, Fader Gud, att Du ska hjälpa oss.

370 Jag ber, att Du ska hjälpa vår käre pastor, broder Neville. Gör honom, Herre, full av nåd och full av kraft och med förståelse, så att han kan ta denna upplagrade Mat och ge till Guds lamm.

371 Herre, jag ber, att Du ska hålla sjukdom borta ifrån oss. Må det ske, att då folk blir sjuka, att de kommer att minnas, att Herrens Jesu närvarande och alltillräckliga Blod ligger på altaret för att utgöra en försoning. Och jag ber, att de må bli helade omedelbart.

372 Och jag ber, att Du ska hålla Satans makt borta ifrån dem, så att den inte slår ner dem, eller försöker få dem att skapa kulter. Eller, håll bara alla fiendens makter borta, Herre! Helga oss åt Ditt Ord. Bevilja oss det, Herre!

373 Så, Herre, ber jag, att Du ska hjälpa mig. Jag — jag — jag börjar tyna bort, Herre. Jag vet, att mina dagar inte kan bli så många till. Och jag ber, att Du ska hjälpa mig, låta mig vara sann, Herre, och uppriktig och ärlig, så att jag kan bära Budskapet så långt, som det är bestämt för mig att bära Det. Och då den tiden kommer, att jag måste lägga av, och jag kommer ner till Floden, och vågorna börjar komma in, å, Gud, må jag kunna få överrätta det här gamla Svärdet åt någon annan, som kommer att vara ärlig med Det, Herre, och vill bära Sanningen! Bevilja oss det, Herre! Och till dess, hjälp mig att vara stark och frisk och modig!

374 Hjälp min församling! Välsigna oss tillsammans, Herre! Vi är dina. Vi känner nu, att Din Ande är ibland oss. Vi tror, att Du kommer att besvara våra böner. För vi överlämnar oss åt Dig tillsammans med Ditt Ord till tjänst för resten av våra dagar på den här jorden, i Guds Sons, Jesu Kristi, vår älskade Frälsares Namn till Hans ära. Amen.

Jag... (Gud välsigne Er!)... Jag älskar
Honom, (av hela mitt hjärta),
För att Han först älskat mig.

375 Gud välsigne Dig, broder Neville . . . ? . . . Stå på Din plikts post . . . ? . . .

DET SJUNDE INSEGLET FORTSÄTTER

³⁷⁶ [Ni har just slutat höra det ursprungliga *Sjunde Inseglet*, som det predikades i sin helhet på söndag kväll den 24:e mars 1963 i Branham Tabernacle i Jeffersonville i Indiana. Broder Branham ville inte släppa den här ursprungliga inspelningen. Nästa dag, måndag den 25:e mars 1963 for broder Branham till broder Fred Sothmanns och broder James Maguires motellrum, vilka vid den tiden hade uppdraget att göra ljudbanden. Broder Branham sa till dessa bröder: "Jag vill inte, att det här budskapet ska sändas ut som det är." Efter att han själv lyssnat till bandet, sa han till bröderna att stoppa bandet på ett visst ställe, och från det stället (början av stycke nummer 261) spela in ett nytt avsnitt av ungefär tjugio minuters längd (stycke 377-415). Detta nya avsnitt användes sedan istället för den ursprungliga avslutningen (stycke 261-375). Denna inspelning var den enda släppta versionen av det "Sjunde Inseglet" fram till 1966. Efter att broder Branham hade lämnat scenen, kom William Branham Evangelistic Associations styrelse enhälligt överens om att släppa det ljudband, som ursprungligen spelades in i Tabernaklet. Sedan denna tid har båda versionerna varit tillgängliga. Vi har nu placerat det här extra budskapet av broder Branham på ett band, tillsammans med det ursprungliga "Sjunde Inseglet". Nästa röst Ni hör, kommer att vara broder Branham i motellrummet på måndag den 25:e mars 1963. — Utg.]

³⁷⁷ Det kommer att vara en god sak, att han inte vet någonting om Det. För om han gjorde det, då skulle han efterapa Det Där. Det är hans trick, då han gör saker.

³⁷⁸ Så därför har Gud gjort Det så fördolt för hela världen, till och med för Himmelen, att det inte finns något sätt att förstå Det, bara som Gud själv kommer att uppenbara Det.

³⁷⁹ Nu vill jag, att Ni ikväll ska lägga märke till, att i det Sjätte Inseglet fanns det ett trefaldigt syfte med det Sjätte Inseglet.

Det fanns ett trefaldigt syfte med hästryttarna.

³⁸⁰ Det har varit ett trefaldigt syfte med alla de här sakerna. Det för oss tillbaka till en trea. Och en sjuva igen, ser Ni, Sju Insegel, Sju Vredesskålar osv. I treor och sjuor är nu Guds tal i Hans matematik, då Han uppenbarar Sitt Ord.

³⁸¹ Nu lägger man märke till, liksom i ryttarna, nu, att det var tre hästar, som gick ut. En av dem var en vit en, en var en röd en, en var en svart en. Och sedan i den fjärde hästen, å, alla var sammanblandade. Ser Ni, ett trefaldigt syfte.

³⁸² Nu gjorde Gud samma sak. Gud gjorde detsamma, då Han sände ut Sitt lejon, vilket var Hans Ord, för att bekämpa antikrist.

³⁸³ Så finner vi, att Han sände ut oxen under tiden för vedermödans period, offerdjuret. Och i den här

vedermödoperioden var det allt, som människorna kunde göra, det var bara att arbeta, slava och erbjuda sig själva som ett offer.

³⁸⁴ Så finner vi, att i nästa tidsålder, vilken var reformatorenas tidsålder, sände Gud ut människans vishet, ett människolikt huvud på Väsendet, vilket var den makt, som gick ut i reformatörerna.

³⁸⁵ La Ni märke till det nu? Varenda . . . Inte underligt att den här tidens människor fortfarande lever i återstoden, som den var från reformatörernas tidsålder, för de ser det bara på det kyrkliga sättet att se på det. De ser det på det sättet, som predikantskolorna har lärt ut det. Det var Guds sätt en gång i tiden, men vi har levat förbi det.

³⁸⁶ Nu är vi inne i örnens tidsålder, då uppenbarelsen ska uppenbaras, hela saken. Jämför nu det här med Uppenbarelsboken, det 10:e kapitlet, vers 1 till 7! Så ska vi få se här i den här Uppenbarelsboken, Uppenbarelsboken här, 10:1 till 7, att: "Vid den tiden, då den sjunde ängelns Budskap ljuder, skulle det avsluta alla Guds hemligheter."

³⁸⁷ Nu finner vi också i detta, att det Sjätte Inseglet, som nu är öppet, det var för ett trefaldigt syfte. Här var nu syftena.

³⁸⁸ Den första saken var, att den sovande jungfrun måste gå igenom Vedermödans period för att renas. Hon måste renas ifrån sina otrossynder och avvisande av Budskapet. Detta var, vad hon gjorde i Vedermödans period. Vi ser, att de hamnar här borta i Uppenbarelsboken 7, mellan det 6:e och 7:e kapitlet här, att hon hade renats, och hon hade blivit given sina mantlar. Hon är nu inte Bruden. Utan det är församlingen, de rena människorna, som – som – som kanske inte hade möjligheter till att ta emot Budskapet, eller på något sätt var de förblindade av de här falska profeterna. Och de – de fick ingen chans, och ändå är de verkligen ärliga i sitt hjärta. Och Gud känner deras hjärta. Och här renas de under den här tiden.

³⁸⁹ Man lägger märke till det, ännu en reningstid, den är för Israel, då hon samlas. Det är den andra delen. Gud renar Israel i Vedermödans period. Av de miljoner, som kommer att samlas där, kommer det att vara etthundrafyrtiofyratusen utvalda, och de kommer att renas också. Gud renar Israel.

³⁹⁰ Lägg märke till, att det är en hel jord, som ska renas! Det kommer att bli så, att månen, stjärnorna och hela naturen kommer att renas. Ser Ni, vad det är? Jorden förnyar sig, blir renad, ställs i ordning för Tusenårsriket. Tusenårsriket ska börja. Och, ser Ni, allting som har något orent i sig ska renas under det Sjätte Inseglet.

³⁹¹ Lägger Ni nu märke till det nu? Vid öppnandet av det här Sjunde Inseglet, är det också i ett trefaldigt mysterium. Den här har jag . . . Kommer att säga och har sagt, att det är de Sju

Åskmullrens hemlighet. De Sju Åskmullren i Himmelen kommer att veckla ut den här hemligheten. Det kommer att bli precis vid Kristi Tillkommelse, för Kristus sa, att ingen visste, när Han skulle komma tillbaka.

³⁹² La Ni märke till, då judarna frågade Honom om det där? Vet . . . Då vi jämförde det här Skriftstället med Matteus 24 med de sex Inseglen, utelämnades det Sjunde Inseglet. För, ser Ni, Kristus sa: "Bara Gud själv visste, inte ens Änglarna." Inte underligt, Det var ju inte ens skrivet. Ser Ni, de hyssjades, ingenting ägde rum då. Änglarna vet Det inte. Ingen vet, när Han kommer.

³⁹³ Men där kommer att vara en — där kommer att vara en — en Sju Röster av de här Åskmullren, som kommer att uppenbara den stora uppenbarelsen vid den tiden. Så jag tror att till oss, som . . . Om vi inte vet Det, och om vi . . . Det kommer inte att bli känt förrän vid den tiden. Men det kommer att uppenbaras på den dagen, i den stunden, då det är meningen, att Det ska uppenbaras. Så det, som vi ska göra är att vara vörnadsfulla inför Gud och tjäna Honom och göra allt, som vi vet, hur vi ska göra, och leva goda, kristna liv. Här finner vi nu, att det Sjätte Inseglet har blivit öppnat åt oss, vi ser Det. Och vi vet, att det här Sjunde Inseglet inte kan brytas åt allmänheten, förrän den stunden kommer.

³⁹⁴ Nu fanns det någon orsak till, att Gud lät de här Sju Rösterna mullra. För Det måste komma, ser Ni. För . . . Vi finner att Kristus, Lammet, tog Boken i Sin hand, och Han öppnade det där Sjunde Inseglet. Men, ser Ni, det är en gömd hemlighet. Ingen känner till Den. Men Den — Den, precis enligt det, som Han sa: "Ingen skulle veta om Hans Tillkommelse." De skulle inte heller veta om den här hemligheten med de Sju Åskmullren. Så Ni ser, att det är hopkopplat.

³⁹⁵ Så långt har vi en förståelse av Det idag, för resten av Det är alldeles avslöjat, men det här är inte avslöjat. Men jag satt i mitt rum, och jag hörde det här . . . Rättare sagt, inte hörde det utan såg Det utvecklas till de här Sju Åskmullren. Det där är nu så långt vi kan gå just där.

³⁹⁶ Och nu litar jag på, att varenda en av Er kommer att tjäna Gud och göra det, som är rätt. Och älska Honom hela Ert liv och tjäna Honom. Så kommer Gud att ta hand om resten.

³⁹⁷ Nu har vi i avslutningen här nu genom Guds nåd alla de sex Inseglets hemligheter, som har varit förseglade, och vi förstår och vet här, att det inte är meningen, att det Sjunde Inseglet ska vara känt av allmänheten.

³⁹⁸ Hans Tillkommelse, nu, vid stunden för Hans Tillkommelse, då förstörelsen av jorden, Ni vet. Han sa där: "Vad ska vara tecknet till att världens ände ska komma?" I Matteus 24, där de ställde Honom den frågan. Han gick fram till det. Han berättade

om hur Israel samlades som en nation i den 31:a versen, Matteus 24:31. Men sedan började Han med liknelser, ser Ni. Sedan ser man . . . ”Lär Er en liknelse om fikonsträdet! Då Ni ser, att det knoppas, å, då vet Ni, att våren är nära. Och då Ni så ser det här ske, då vet Ni, att tiden är nära.” Ser Ni, Israel samlas i sitt eget hemland. Men lägg märke till, att Han hoppade över uppenbarelse om det Sjunde Inseglet!

³⁹⁹ Och här, då det Sjunde Inseglet, då Han öppnade Det, hoppade Han också över Det igen, ser Ni. Så vi ser, att Det är en fullständig hemlighet, därför är inte stunden inne ännu, för att hemligheten ska bli känd. Därför är vi så här långt, och resten av Det kommer att ges tillkänna ungefär omkring den tiden då Jesus visar Sig på jorden igen, för att hämta Sin Brud, eller vad som nu äger rum vid den tiden. Fram till den tiden, nu, låt oss alla be, leva goda, rättframma kristna liv och se fram mot Hans Tillkommelse!

⁴⁰⁰ Och om det här ljudbandet nu skulle råka komma i händerna på några personer någonstans, så försök inte att skapa något slags -ism av det! Det enda Du ska göra, är att bara fortsätta att tjäna Gud. För den här stora hemligheten är så stor, att Gud inte ens ville låta Johannes skriva Den. Den mullrade ut, men Han . . . Då Han visste det, lovade Han oss, att Den skulle öppnas. Men än så länge är Den inte öppnad.

⁴⁰¹ Och nu är vi tacksamma till Gud för det, som Han har visat oss. Jag har suttit i rummet där uppe i åtta dagar. Och Budskapet, som jag just har kommit igenom och förklarat för Er, kommer många av Er här att förstå. Och jag lovade, att det var någonting, som pågick andligen hela tiden, som jag var säker på, att Ni missade det. Och här är, vad det är, det är den absoluta bekräftelsen på den här tolkningen av Skriftställena, vilken har sänts av Gud.

⁴⁰² För innan vi ens gick in i Det, och jag for härifrån för att fara västerut, visade Herren mig en syn en dag omkring klockan tio en förmiddag. Och jag kom och förklarade den här, att jag hade sett den, visste inte vad det var. Det var en konstellation av sju Änglar. Vi ska komma ihåg det där. Ni kommer att få tag i det på ljudbandet, som heter *Hur mycket är klockan, sir?* Nåväl, det där är nu exakt, vad Ni ser nu. De sju Änglarna . . . Jag var i västern.

⁴⁰³ Som Ni minns, de små, små budbärarna, de for österut. De andra budbärarna, duvorna, litet större fåglar, de for österut. Och så tittade jag . . . De var hos mig hela tiden. Det där var det Första och Andra Rycket.

⁴⁰⁴ Nu kom det Tredje från väster och svepte fram med stor, fruktansvärd fart, och De plockade upp mig. Det var att komma tillbaka österut med de här Sju Inseglens hemlighet. Precis liksom det sades i Junior Jacksons dröm, som Herren lät mig

tolka åt honom där: ”På insidan av den där pyramiden, var det vit Sten, som ingenting var skrivet på.” Det var orsaken till, att jag måste fara västerut, för att ansluta mig till de här Änglarnas Budskap, för att komma hit och uppenbara Det för församlingen. Kom ihåg, att jag sa: ”Det nästa som kommer att ske, kommer att vara här i församlingen!” Det är precis exakt så.

405 En annan sak, som jag vill, att Ni ska lägga märke till, att den skedde. Och om Ni lyssnar till ljudbandet *Hur mycket är klockan, sir?*, kommer Ni att lägga märke till, att en Ängel var mycket framstående för mig. Resten av dem verkade bara se vanliga ut. Men den här Ängeln var en framstående Ängel. Han var till vänster om mig i konstellationen i form av en pyramid.

406 Och kom ihåg, att det var i pyramiden, som den mystiska vita Stenen inte var skriven på. Och Änglarna tog in mig i den där pyramiden, som De utgjorde, Guds hemligheter som var kända bara av Dem. Och nu var de de Budbärare, som hade kommit för att tolka den där pyramiden, eller Budskapet om hemligheten med de här Sju Inseglen, som ligger på insidan av pyramiden.

407 Ängeln, som var till vänster om mig, skulle nu faktiskt vara den siste eller sjunde Ängeln, om vi skulle räkna Dem från vänster till höger. För Han var till vänster om mig, då jag såg på Honom mot väster, där Han kom mot öster, det skulle vara på vänster sida. Så det där skulle vara den siste ängels Budskap, mycket framstående. Kom ihåg, hur jag sa, att Han hade Sitt, hade Sitt huvud bakåt, och Hans stora, markerade vingar, och hur Han flög rakt emot mig! Det där är nu det här Sjunde Inseglet. Det är fortfarande någonting framstående. Och vi är . . . Vi vet inte, vad Det är ännu, för Det är inte tillåtet att brytas.

408 Men nu har ju var och en av Er i mötesserien lagt märke till det där, vilken mötesserie det har varit! Alla verkade bara vara på . . . Längst ut på kanten av sin sits. Och varenda en, som stod i närheten här klockan ett, två på eftermiddagen, och väntade på att dörrarna skulle öppnas och kom fram hit längst fram. Stod runt väggarna med kramp i lemmarna och allting.

409 Vad är det? Det har varit Den Helige Ande, som har skickat ner de här Budbärarna, och De har uppenbarat Det för oss. Och lägg så märke till, hur det har passat ihop med Ordet exakt!

410 Och för att sedan låta Er allesammans veta, att det här är Sanningen, förutsa Han det omkring — omkring två månader nu eller mera, innan det någonsin skedde. Så att då for jag västerut, utan att känna till Det, och kom tillbaka hit med tolkningen, så som Han har gett Den. Kom nu ihåg, att i synen, Han talade aldrig om en enda sak för mig i synen, då Han tog upp mig. Jag blev livrädd, rädd för att jag skulle dö, bli dödad i en explosion. Ser Ni, De kunde inte göra det.

411 Tolkningen kom just som jag behövde Den, det var i rummet, och jag gav ut Den precis liksom Han gav Den.

⁴¹² Nu, ser Ni vänner, sviker inte synerna. De är alltid fullkomliga. De är precis, exakt sanna.

⁴¹³ Synen nu, plus Ordet, plus historien, plus församlingstidsåldrarna och alltsammans smälter samman. Så jag skulle sannerligen kunna säga, att så gott jag förstår och enligt Guds Ord och synen och uppenbarelsen, är tolkningen därav SÅ SÄGER HERREN.

⁴¹⁴ Må nu Herren välsigna Er alla, var och en, riktigt rikt, då vi nu står och sjunger den här fina, gamla församlingssången! Gud välsigne Er, varenda en! Amen.

⁴¹⁵ [Broder Branham lägger till de följande fyra raderna, tagna från stycke 374-375 av hans Budskap igår kväll, den 24 mars 1963. — Utg.]

Jag... (Gud välsigne Er!)... Jag älskar
Honom, (av hela mitt hjärta),
För att Han först älskat mig.

Gud välsigne Dig, broder Neville...!... Stå på Din plikts post...?...

SJUNDE INSEGLET SWD63-0324E
(The Seventh Seal)

SERIEN UPPENBARELSEN OM DE SJU INSEGLN

Detta Budskap av Broder William Marrion Branham, ursprungligen framburet på engelska på söndag kväll den 24 mars 1963, i Branham Tabernacle i Jeffersonville, Indiana, U.S.A., har tagits från en inspelning på magnetband och tryckts oavkortat på engelska. Denna svenska översättning trycktes och distribuerades av Voice Of God Recordings.

SWEDISH

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org

Copyright

Alla rättigheter förbehållna. Denna bok får skrivas ut på en hem-skrivare för personligt bruk eller för att delas ut gratis, som ett redskap för att sprida Jesu Kristi Evangelium. Denna bok får inte säljas, reproduceras i stor mängd, laddas upp till en webb-sida, lagras i datasystem, översättas till andra språk eller användas för att be om pengar utan uttrycklig skriftlig tillåtelse från Voice Of God Recordings®.

För ytterligare information, v. g. kontakta:

VOICE OF GOD RECORDINGS
PL 1, 02761 ESPOO, FINLAND

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org